

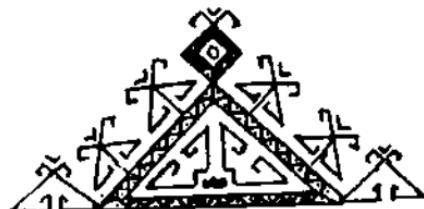
Yunus Emre

SÖYELİN
SÖYÜLELİN

YUNUS EMRE

Söyüeliñ, Söyüleliñ

**Terjime eden we neşire taÿýarlan
Oraz Yagmyr**

Redaktör: *Ogulnabat Yazmyrat*
Suratçý: *Çary Yazmyrat*

ISBN: 975-7213-09-8

**Baský: Yücel Ofset Ltd. Şti. Tesisleri
(0.312) 341 95 96 - 342 31 11 - 12**

ÖNSÖZ

İnsanların topluluk olmaktan kurtulup ulus oluşlarında, toprakların vatan haline gelişlerinde, kültürlerin doğuşunda ve gelişmesinde yol göstermiş ve önderlik yapmış yüce ulular bulunmaktadır.

Yunus Emre yüregini, düşüncesini ezenlere karşı **hep** ezilenlerden yana koymuştur. Sevgiyi, insanlığı yükselmiş, alçak gönüllüğü savunmuş ve insanları birliğe, dirlige, doğruluğa ve barışa çağrımuştur.

Kendini, çevresini, çağını aşmış, küçük kaygılardan kurtulup büyük kayıqlara yönelmesini bilmıştır.

Bütün kinlerin, ayrıtlıkların ötesinde insanlara kardeşçe seslenmiş, acayı tatlıya, umutsuzluğu urmuda, ölümü yaşama çeviren büyük ozan olmuştur.

Arapça ve Farsça'ya karşı Türk halkın dilini yükselmiş, yüksek duyu ve düşüncelerini halkın diliyle söylemiştir.

Anadolu'nun ortasından tüm dünyaya seslenen Türkmen Yunus'la ilgili bu eseri hazırlayan, dost ve kardeş Türkmenistanlı yazar Oraz YAĞMUR'a gönülden teşekkür ediyorum.

Bu değerli eseri okurların hizmetine sunmaktan büyük bir heyecan ve mutluluk duyuyorum.

M. İstemihan TALAY
Türkiye Cumhuriyeti Kültür Bakanı

Oraz Yagmyr

Köñüller Yunus Emrä mätäç

Geliń, hyýalymyzda özümizi on üçünji asyryń čuñlugyna eltip göreliń. Biziń alnymyzda daýanykly göwreli, ak kamysdan geýimli, üstünden keşdesiz don-sopylaryń geýyän suýy atylan, başyndaky sellesi gaba saralan, ak sakgaly döşüne inip ýatan bir goja mähirli bakyp dur.

- Eý, goja atam! Siz bu dünýä syrlaryna tanyşsyňyz. Bize köñlüńizden syzdyryp söhbet edeweriń - diýip, biz Yunus Emrä yüzlenýäris. Ol ýogyn barmaklary bilen sakgalyny daraklap, söhbete başlaýar:

Geliń, tanyş bolalyń, işi ýeńil kylalyń,
Söyeliń, söyüleliń, dünýä hiç kime galmaž.

* * *

Yunusa Hák açdy gapy, Yunus Haka egdi başy,
Baky döwlet menińkidir, men gul idim, sultan oldum.

* * *

Haky jandan söyenlere jümle älem gardaş geler.

* * *

Yşk ody düşdi janyma, ýakyp meni ýandırmaga,
Yedi deñiz suwy ýetmez teşneligini gandyrmaga.

* * *

Diken bolma, gül bol eren ýolunda,
Diken bolar bolsaň, oda yanarsyň.

Garly daglaryň başynda,
Salkym-salkym olan bulut,
Saçyň çözüp meniň üçin
Gizlin-gizlin aglarmysyň.

* * *

Dürüs gazan, iý, iýdir, bir köñüle girewer,
Yüz Käbeden ýegräkdir bir köñül zyýaraty.

* * *

Kimi dükana bakar, kimi hoşluklar söyer,
Kimi bir pula mätäç, kimisi janbaz bile.

* * *

Nanyn iýip, duz basmak - ol namartlar işidir,
O nan goýmaz rahatja - duzuň haky bar bolsa.

* * *

Ert, ey, könül, sen bir zaman, asuda, paryg, hoş ýöri,
Gorkuma, lhç dönme kimseden, gussa we garndan boş ýöri.

Hılkylata bakar lseň, nebsiň saňa duşman bolar,
Hılkı, hılkı ol nebsiň bile uruş, söweş, döwüş ýöri.

* * *

Köñül - Hudaÿyň tagty,
Köñüle Hudaÿ bakdy.

* * *

Bir gez Haja bardyň ise, müñ gez gaza kyldyň ise,
Bir köñül syndyrdyň ise, gerekse yüz ýyl ýol söki.

* * *

Köñülmى ýeg, Käbemi ýeg, aÿyt maña, akly ýeten,
Köñül ýegdir, çünki o Hak köñülde tutar duragy.

* * *

Bir gez köñül ýykdyň ise,
Bu kyldygyň namaz degil.

* * *

Eý, Yunus, Haky bilen, hergiz söylemez ýalan,
Ikilik bilen gelen dogry ýol tapdy degil.

* * *

Toprak eýle yüzüñni misginlere, eý, Yunus,
Ählisinden zyýada äriñ ykrary gerek.

* * *

Ylym -ylym bilmekdir, ylym özüñ bilmekdir
Sen özüñi bilmeseñ, bu neneñ okamakdyr?!

* * *

Hakykat bir deñizdir, şerigatdyr gämisi,
Çohlar gämiden çykyп, deñize çümmediler.

* * *

Özünü ne saýyrsaň, aýrygy-da şeýle saý,
Dört kitabyň manysy budur, eger bar ise.

* * *

Bar, din-iman gerek bolsa, ýagşy direl bu dünýäde,
Ertir anda bitmez işin, bu gün munda bitmeyinçä.

* * *

Diyelim, diňle Karunyň zowalyn,
Berip imanyny, bermedi malyn.

* * *

Keramatym bar diyen, halka hileler satan,
Nebsin musulman etsin, bar bolsa keramaty.

* * *

Gözüm içinde sensiň bile bakan,
Eger sen bakmasaň, ýolum görünmez.

* * *

Dagnegadar beýik bolsa, ýol onuň üstünden aşar,
Yuuus kimlikim ýolsuzlara ýol görkezer hem hoş eder.

* * *

Bir ymarat görkez maňa, soňunda weýran bolmajak,

* * *

Ymarat bolmaýasyň-tä harap bolmaýynça.

* * *

Ähli ýaradylmyşa bir göz bile bakmaýan,
Şeriň öwlüyäsise, hakykatda asydyr.

* * *

Çoh söz haýwan yüküdir, az söz äriň görküdir,
Bilene bir söz ýeter, janda göwher bar bolsa.

* * *

Eý, ynançsyz, gel gabryma, dost adyny aýyt-çaýyr,
Kepen donun para kylyp, topragymdan turu gelem.

* * *

Misgin Yunus dälidir, hem sözünden bellidir,
Aýyplamaň, erenler, bir kemisi bar bolsa.

* * *

Biz dünyüden gider bolduk, galanlara salam bolsun,
Biziň üçin haýyr doǵa, kylanlara salam bolsun.

Misgin Yunus söylär sözi, ganlı ýaşa doldy gözü,
Bilmeen ne bilsin bizi, bilenlere salam bolsun.

Ynha, on üjünji asyryň owazlary.

Gadymy Rumustanyň täze, kuwwatly, gudratly owazlary. Ozaly bilen bu belent owazy Balhdan Ruma yaňlandyrان Mövlana Jelaleddin Rumydy, yz ýanyndan Horasandan Rumustana baran Yunus Emredi, Hajy Bekdaşy Welidi. Bu beýik üç şahsyň bi jelagaýlardan o taraplara barmagynyň sebäplerini alymlar dürlüce düşündirseler-de, olaryň göç etmeginiň esasy sebäbi - Anadoly ülkesine yerleşen türk-türkmenleriň arasynda beýik şahyryň-alymyň, pelsepeçitasaawwuçynyň ýoklugyny duýmaklarydyr. Bu zerurlygy iş yüzünde yerine yetirmek nobaty hem Jelaleddin Ruma, Yunus Emrä we Hajy Bekdaşyň paýyna düşyär.

Yunus Emräniň şygylaryny okanda, her setiriň aňyrsynda şahyryň açık ýüregi nur saçýar, päkize kalbyň mähremligi mese-mälim duýulýar. Ol ýüregiň gyýijy kiçigöwünlü, ähli pelsepesini ynsan köñlünüň töwereginde yerleşdirip, arynyň bala hüjumi kimin hereket etdiryär. Bu taýda bir parh bar: arylar bal toplaýarlar, şahyr welin ömürboýy toplan pelsepesini ynsana sowgat berilibse armany ýok. Özem bu pelsepeler şeýle bir halky dil bilen ýugrulypdyr welin, biz häzirki zamanda okanymyzda-ÿigriminji asyryň ahyrynda haýranlar galýarys. Emma Yunus Emräniň öz döwründe, on üçünji asyryň ortalarynda, on dördünji asyryň başlarynda şahyryň jandan syzdyryp ýazan asyl türkmençe eserlerini okan okyjylar bagtyýarlygyň gujagyna dolan bolsalar gerek. Sebäbi arap dili, pars dili hökmürowanlyk edýärkä, hatda seljuklyalaryň döwlet dili hökmünde pars dili kabul edilen zamanlarynda türkmen dilini Yunus Emre kimir şeýle belent derejede ulanmak gahrymançylygyň belent derejesidir.

Şahyryň döwürdeşi Garaman ogullary soltanlygynyň soltanlarynyň biri-Garaman ogly Mehmet begiň 1277-nji ýıldaky permanlarynyň biri şu günlere çenli saklanypdyr. Yulmۇ omuu mazmuny: "Bu günden sonra, diwanda, dergahda, berghabdu, mejlisde we meydanda türkçeden başga dil ulanymışakdyr".

Şeýle permanyň berilmeginde Үnus Emräniň täsiriniň uly bolmagy şol permanyň Үnus Emrä täsiri gaty ähmiyetli bolan bolmagy mümkin ahyry.

Pelsepeçi şahyryň her setirini onuň öz döwründäki pikir ösüşi bilen, şeýle hem şu günlerdäki pikir oýaryşy bilen bilelikde kabul etsek maksada laýyk bolsa gerek. Elbetde, Үnus Emräni derñeýjileriň arasynda ony şeýle bir häzirki zamanlaşdyryp, tas ateist, kommunist derejesine yetiriberenlerem bar.

Үnus Emre hiç bir gyşarnyksyz yslamy dünýäniň şahyry, pelsepeçisi, sufistidir. Oňa şol nukdaý nazardan çemeleşmek gerek. Yöne pikir çuñluklarynyň taze-taze gatlaklara aralaşmaga itergi berýändigini unutmalyň. Ylmyň şu günüki ýeten derejesinde pikir öwürýän okyjy Үnus Emräniň setirlerinden has köp baýlyk-hazyna tapasy gelýär. Bu şeýle de bolmaly.

Mysal üçin, "Janlar janyny tapdym" diýip başlanýan goşguda: Men menligimden geçdim, Gözüň perdesin açdim. diýlen seterde ýuka dünýä, başga dünýä, biziň görmeýän dünýämiz hakda aýdýar. Biz diňe görýän zatlarymyza ynanmaga endik edipdiris, emma biziň görmäge heniz kuwwatymyz ýetmeýän, akyň ýetirmäge heniz ir bolan näçe syrlar bardyr. Özüni görkezmän bilyän, ýanynda durka-da howa kimin görünmeýän tibet monahlary hakynda gazetleriň köp yazandyklaryny birje mysal hökmünde ýatladasym gelýär. Görmeýäniň görmäge, bilmeyäniň bilmäge, mydama hereketde-gözlegde bolmaga dyzamak üçin gözün perdesini açmak zerur. Ana, şopda maksadyňa ýetersiň. Has beýik ideallar tapmak hakda gürrüň barýar. Zat-mal arzuw etseň, derrew ýetersiň, onsoň ony köpeltjek bolup, gorajak bolup garawula dönersiň, onuň aňyrsy ýok. Özüni, töweregiňdäkileri kösäniň galar.

Yene bir şygrynda:

Men bu jahana gelmezden, sultan-y jahanda idim,
Sözi gerçek, hökmi rowan, ol hökmi soltanda idim.

diyyär. Bu setirlerde çuññur bir pelsepe bar: Bu yaşaýan dünýämiz täze dünýä däl. Mundan hiç zat gidenok, muña hiç zat goşulanok.

Bu şeýle bir görnüşini üýtgedibilyän, özünü gizlabilen dünýä.

Dünýäni dogry duýmakda iş bar. Diñe akyl bilen yeten menziliñ uzak bolmaz, uzak bolsa-da dogry bolmaz. Käsgä, akyla mydama dürs duýgular hemra bolsady, ana, şonda aklyñ örüsüne göz yetmezdi.

Şükür gördüm didaryny, içdim wysalyň ýaryny, Bu menlik-senlik şähriniñ merkini berer ýorerin.

diýen setirlerde näme syr barka? İkilemäniñ ikinji setirine çuñ düşünmek zeruryeti bar. Eýsem, menlik-senlik näme? Agzalalygyň çeşmesi. Taryhda şu sebäpli näçe ynsanlar şehit oldüler, näçe ynsanlar dogduk mekanyny taşlap, ölüme barabar aýralyga uçradylar, köňüller dilim-dilim dilindi. Şeýle agzalalygyň çeşmesi nämelerden ybaratka? Millet aýyrmak, jyns-deri reñkini aýyrmak, dini aýrmak, baý-garyp diýip aýrmak, ýurt aýrmak, özüñi ilden aýrmak - bularyň ählisi umumyadamzat tebigatyna ters gelýän häsiyetlerdir. Muña baryp, on üçünji asyrda beyik Yunus Emre anyk göz yetiripdir. Şahyryň şahyryk hem pelsepeçilik kuwwatynyň ne derejededigini onsoñ oýlanyberiñ.

Oı: "Dirikäñiz aýak astyna düşmäň, öleniñizden soñ aýak astynda, toprak astynda ýatmaly bolarsyñz" diýen pikiri berýär.

Ynsanlyk mertebäñizi ynsan derejesinde saklamagy tündeyär.

Yort, eý, köňül, sen bir zaman, asuda, paryg, hoş ýöri, Gorkma, hiç dönmie kimseden, gussa we gamdan boş ýöri.

Ynsanyny belent derejä yetmesi üçin geçmeli ýollaryny, bunnialy basqançaklaryny sanaýar. Emma syrly sanaýar. Öz lihregiñi özün çeynäp ýuwutmagyň isleyär.

Çiury hilk, ýas olduk, Aýak idik, baş olduk, Ganatlandyk, gos olduk, Uçduk alhamdüllilla.

Nädip gurylykdan janla, ýşa öwrülmeli? Nädip, aýakda galan halyňa başdaka geçmeli? Guş bolmak üçin ganaty nireden tapmaly? Aslynda, ynsanyň uçmagy üçin ganat bir gerekmikä? Adam o guşlardan başgaça uçyan bolaýmasyn?! Ynha, biz Yunus Emrәniň ýene bir belentligine göz yetirdik: Ol öz eserleri arkaly seni oýarýar, seni sorag bermäge iterýär. Elbetde, sorag yüze çykanson, jogap tapmaga dyrjaşyaň. Şeýdip, sapak-uç tapylýar, çöslene-çöslene syryň jogabynyň üstünden barylýar.

Yunusyň ýüreginiň ne derejede aýyklygyny, ne derejede ýumşaklygyny, ne derejede paýhaslydygyny duýmak üçin onuň iki setirine ünsi çekesim gelýär. Şahyryň "Meniň munda kararym ýok, men mundan gitmäge geldim" diýip başlanýan şygrynda şeýle setirler bar: Men gelmedim dawa üçin, meniň işim söýgi üçin, Dostuň orny köñüllerdir, köñüller almaga geldim.

Dünyäniň içki, gizlin hasaplaryna dogry düşünýän Yunus Emre ynsan könlüne uly ähmiyet berýär. Beýik Allanyň alnynda günäkär bolmajak bolsaň, köñül ýykmaýlygы salgy berýär. Bu Alla barýan ýoluň iň ähmiyetlisidir. Ynsan şonda öz beýikligine, özüne berlen gudrata gowy göz yetirýär. Eger şol ýoly bozman gidip bolsa, onda adam üçin gorkunç hiç zat ýok, ölüm-de adaty bir zada öwrülyär.

Ezraýyl ne kişidir ki - kast ede bilmez janyma, Men onuň kastyны ýene özüne zyndan eýlärem.

Cünkü, Ezraýylyň özi hem ömri Alladan alýar.

Ya-da: Hakky jandan söyenlere jümle älem gardaş geler.

Ynsanlara ynsan kibi bakmak, boş ýere öýkeläp, ýamanlyk gözläp ýörmezlik, duşman gözländen dost gözlemeğiniň bähbidini duýmak, özüni hem mydama dost-gardaş halynda saklamak zerur. Ynsanlary, ösümlikleri, jandarlary-jümle älemi söýmek, şeýle hem olaryň seni söýmegini gazaňmak-ynha ideallaryň bir basgańcagy.

Allany söyyän bolsaň, ozaly bilen, şol jümle älemi söý.

Söýgi, ýşk hakynðaky meselä gelenimiz üçin, şu taýda

Yunusyň şygylarynyň özboluşly bir aýratynlygy hakda aýtmak gerek. Bu sufistik äheňli şygylaryň köpüsinde duşyan hem bolsa, Yunus Emrede has parhlydyr. Bir görmäge başdan-aýaga çenli sap ýşk şygry hökmünde kabul edilip bilinjek gözel eserleri bar. Dogrudan-da olar ýşk hakda, emma gözel gyz hakda däl-de, gözel Alla hakkadır.

Şeýle şygylara juwan okyjy özüce düşüner, akly goýalanlar özüce.

Ahyrda utuş gazanjak ýene Yunus Emredir. "Men ýörürem ýana-ýana, ýşk boýady meni gana" diýip başlayan şygry mysal almak bolar. Belki, bu şygryň şeýle meşhurlyk almagynda, saza goşulyp aýdylmagynda munuň roly uly bolsa gerek. Beletleriň aýtmagyna görä, o aýdymlar-ylahylar baş yüz-alty yüz ýyl bari dilden düşmän gelýär.

Bentleriň arasy hem: "Alla-hu, Alla-a. A-allá-hu-u Alla" diýen owaz bilen seplenýär.

Gäh öserim ýeller kibi, gäh tozarym ýollar kibi, Gäh akarym siller kibi, gel, gör, meni ýşk neýledi.

Edil şu gün yazylan ýaly ter-taze hem-de pikir taýdan tämiz, owaz taýdan akgynly şygyr.

Yunus geçirimli, ol sabyrly, onda tükenmez-egsilmez umytlar bar.

Ynsana, ýasaýşa söygüsü jemlenip, Alla yoluna wepadarlyga, Hudaýa aşyklyga öwrülýär.

Yunusyň ýşky her neneň güyçli bolsa-da, o ýşk onuň gözünü gapmaýar, gaýta, has ýiti görmäge, durmuşdaky nogsanlyklara-da göz ýumman geçmäge ýol görkezýär.

Yunus durmuşy açık görkezýär. Yaşaýşy bolşy ýaly yazmak - her bir şahyryň, ýazyjynyň ynsanlyk borju. Eýsem, şahyrlıq-ýazyjılık namysy şunuň bilen kesgitlenmeýärmi, nähme?! Köşge, patşalara hyzmat eden şahyrlar şol patşanyň tıqtıduň düşniegi bilen ölüp, sahnadan düşüp gidýärler.

Yunus özünü geldi-geçerlige däl-de millete, hakykata, Alla bulgышlaşdır.

Egriler egri bile, dogrular dogry bile, Yalan yalany söyer,
gammazlar gammaz bile.

diýmek bilen, Үnus Emre dünýäniň gurluşynyň uly bir
kanunalaýyklygyny okyja ýatladýar. Dünýä poloşitel we
otrisatel energiyadan, zarýaddan, duýgulardan, pikirlerden
ybarat. Bu agaclarda-da şeýle: miwe berýän agaç bar, miwesizi
bar, kislorod berýäni-de bar, kislorod iýýäni-de. Bu
haýwanlarda-da şeýle: wagşylary bar, wagşy dälleri bar. "Guş
bar-etin iýmeli, guş bar - et iýdirmeli".

Ynsan hem şo tertipde. Yöne beýlekilerden
tapawutlylykda, onda tarap, polýus birleşdirilen görnüşde,
üstesine-de ol özünüň haýsy tarapda durýandygyny dili bilen
gizlemäge mümkünçiligi bar. Haçan, nirede, neneñsi polýus
ulanjagyny bir onuň özi bilyär, kä halatda ony bilmän hem
galýar. Netijede, adamlaryň poloşitel polýusyň tarapyndamy
ya-da otrisatel polýusyň tarapyndamy - haýssynda köp
hereket edýändigine görä, olara gowy adam ya-da ýaman
adam diýip il nyrh kesýär. Gowý adamlar gowular bilen
birleşmäge, bir frontda çykyş etmäge haýal deprengiç bolýar.
Emma ýaman adamlar bir-biregi tiz tanaýar, tiz birleşyär,
tiz bile hereket etmäge başlaýarlar.

dünýäniň esasy howpy hem hut şundadır. Ince duýguly
şahyr muňa ünsi çekyär, ýağşylygyň yeñşini maksat edinip
hereket edýär.

Bu beýik pelsepeçiniň "Alla nalyş" diýlip atlandyrylan
şygryna aýratyn üns bermegiňizi haýyış edýarin. Bu dünýä,
adamzat hakda pikir edýän her bir ynsanda döreýän duýgulary
şahyr ussatlarça açyp berýär. Ol dogup, ölüp durmakda näme
many barlygyny bilesi gelýär. Synagmy? Emma synagyň,
tereziniň nämä geregi bar? Gyl kimin syrat köprüsini gurmak
nämä gerek? Gyl kibi syratdan Adammy geçer, Ya üzüler,
ya ol taýar, ya uçar.

Paýhasly Үnus Alla syryna ýetjek bolup jan edýär.

Үnus Emräniň bu tipli şygylarynyň, umuman, şahyryň

bütewi döredijiliginin Magtymguly Pyraga köp täsir edenligi bellidir.

Yunus Emre Magtymgulynyň beýik halypalarynyň biridir. Onuň ady şahyryň eserlerinde agzalmasa-da, Magtymgulynyň Yunusdan köp zatlar öwrenenligini olaryň bir-birine meñzeş şygylaryndan-da, meñzeş kapyýalaryndan-da görmek bolýar. Yunus Emre we Magtymguly hakda deňeşdirme usulynda ylmy makalalar yazyan alymlaryň arasynda turkiýeli professor, ylymlaryň doktry Abdyrahman Gözel, öz alymymyz A.Mülkamanow köp işler etdiler. Yeri gelende aýtsak, bu täsirlenmeler, bu meñzeşlikler süsistik şahyrlaryň köpüsünde bar.

Şeýle bolansoň, Döwletmämmet Azadydan hem Yunus Emre bilen bir pikirdäki setirlerini tapyp bileris.

Yunus Emre: Yunus Emre diyr, hoja, Gerekse bar müñ haja, ählisinden ýagşyja - Bir köñüle girmekdir.

Döwletmämmet Azady: Käbe weýran etmeden müñ mertebe Bir köñül ýykmak ýamandyr, eý, dede.

Magtymguly-Pyragy: Bir aýj doýurmak haçdyr, ýaranlar.

Bu kitabyň sap ylmy maksady bolman. Yunusy halka tanatmak, Yunusyň pikirlerine okyjyny ysnyşdirmek niyeti bilen taýýarlanandygyny aýdyp geçmelidir.

Şahyryň ömri hakynnda köp maglumat galmadık bolsada, bar bolan maglumatlardan okyja ýetiressiz gelýär. Bu maglumatlar ylymlaryň doktry, professor Abdyrahman Gözelinin "Mutasawwyf Yunus Emre. Durmuşy, eserleri. (Ankara. 1991 ý.) diýen kitabyndan hem-de Sydky Soýlynyň "Yunus Emre" (Garaman, 1965 ý.) diýen kitabyndan alyndy.

Yunus Emre takmyň 1240-41-nji ýyllarda Horasanda dünyä inipdir.

Möwiana Jelaleddin Rumy, Hajy Bekdaşy Weli ýaly beýik adamlar bilen zamandaş yaşapdyr. Ol eserlerinde Hajy Bekdaşy Welini ýatlamasada Möwiana Jelaleddin Rumyny hoşluk bilen agzap geçýär.

Yunus Emraniň häzire çenli iki kitabı bellidir: "Rysaletün

"Nushiye" we "Diwan". Birinji ady aqzalan kitap ylmy-didaktiki eserdir.

Ikinji kitap bolsa sufistik şygylardan düzülendir. Akyň dessany lakanyny alan "Rysaletün Nushiye" atly kitaby Yunusyň eli bilen ýazylandyr hasap edilýär. Onuň ýazylan wagty 1307-1308-nji ýyllardyr. Bu golýazma şahyryň eserleriniň häzirki wagtdaky iñ gadymy golýazmasy hasaplanýar. 1320-21-nji ýylда Yunus Emre bu dünýäden gidipdir. Onuň nirelerde ýasanlygy, aradan çykanlygy hakda jedelli meseleler köp. Häzirki Eskişäherdäki mazaryna zyýarat edilýär.

Bize gelip ýeten eserlerinden çak edilse, Yunus Emre öz döwrüniň iñ ylymly adamalaryndan, iñ meşhur şahyrlaryndan bolandygy belli bolýar. Onuň Tapdyk Emre diyen halypasyşéyi bolupdyr. Yunusyň özi dirikä eserleriniň uly şöhrata eedigini hem-de gelejekde-de hümmetiniň gaçmajagyny şahyryň köňli szypypdyr. Soňa görä sypaýylygy elden bermezden bu hakykaty aýdyp goýberýär: Yunus, seniň sözleriň manydyr bilenlere, Söýlenišer sözleriň döwri zaman içinde.

Yunus Emrä Alladan rehmetler dilemek bilen hem-de "Yene ýaz günleri geldi" diyip başlanýan şygryndan bir bendi getirmek bilen söhbeti tamamlaýarys.

Gyş çykyjak, geldi bahar,
Janyňy gaflatdan oýar,
Jennete döndi her diýar,
Söýle, bilbiljigim, söyle.

Gel, gör meni yüks neyledi

Men yörürem ýana-ýana,
Yşk boýady meni gana,
Ne akylam, ne diwana,
Gel, gör, meni yüks neyledi.

Gäh öserim ýeller kibi,
Gäh tozarym ýollar kibi,
Gäh akarym siller kibi,
Gel, gör, meni yüks neyledi.

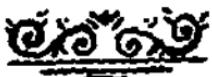
Akar suw kibi çaglarym,
Dertli jigerim daglarym,
Şeýhim diýibän aglarym,
Gel, gör, meni yüks neyledi.

Elimden tut galdyr meni,
Ya waslyña yetir meni,
Çoh agladym, güldür meni,
Gel, gör, meni yüks neyledi.

Men yörürem ilden-ile,
Şeýh sorarym dilden-dile,
Yat ilde halym kim bile,
Gel, gör, meni yüks neyledi.

Mejnun oluban yörürem,
Ol ýary düýşde görürem,
Oýanyp melül oluram,
Gel, gör, meni yüks neyledi.

Misgin Yunus biçäreem,
Başdan aýaga ýaraýam,
Dost elinden awaraýam,
Gel, gör, meni yšk neýledi.

Maňa sen gerek, ýalñyz sen

Yşkyň aldy menden meni,
Maňa sen gerek, ýalñyz sen.
Men ýanaram gije-gündiz,
Maňa sen gerek, ýalñyz sen.

Ne barlyga söyünerem,
Ne ýokluga gynanaram,
Yşkyň ile awunaram,
Maňa sen gerek, ýalñyz sen.

Yşkyň aşyklar öldürir,
Yşk deñzine düşürir,
Alla nuruna dolduryr
Maňa sen gerek, ýalñyz sen.

Yşkyň zynjyryny üzem,
Däli olam, daga düşem,
Sen gije-gündiz endişäm,
Maňa sen gerek, ýalñyz sen.

Eger meni öldürseler,
Külüm göge sowursalar,
Topragym anda çagyra:
Maňa sen gerek, ýalñyz sen.

Sopylara söhbet gerek,
Ahylara ahret gerek,
Mejnunlara Leýla gerek,
Maňa sen gerek, ýalñyz sen.

Ne dowzahda yer eýledim,
Ne uçmahda köşk bagladym,
Seniň üçin çoh agladym,
Maňa sen gerek, ýalñyz sen.

Jennet-jennet diydikleri,
Bir öy bile, ençe hüýri,
Isteene ber anlary,
Maňa sen gerek, ýalñyz sen.

Yusup eger hyýalyny,
Düýşde göréydi bir gije,
Terk edeýdi mülklerini
Maňa sen gerek, ýalñyz sen.

Yunus, çagyır her gün adym,
Geçdigice arda odum,
Iki jahanda maksadym,
Maňa sen gerek, ýalñyz sen.

Şeyle garyp meniñ kibi

Hi-de şu yerde barmydyr şeyle garyp meniñ kibi,
Bagry başly, gözü yaşlı, şeyle garyp meniñ kibi.

Gezerim Rum bile Şamy, Yokary illeri hamu¹,
Çoh istedim, hiç tapmadym şeyle garyp meniñ kibi.

Hiç kimler garyp olmasyn, hasrat oduna yanmasyn,
Hojam, hiç kimler olmasyn şeyle garyp meniñ kibi.

Söylär dilim, ağlar gözüm, garyplara yanar özüm,
Meger ki gökde yıldzym şeyle garyp meniñ kibi.

Nije bu dert bile yanam, ajal yeter, bir gün ölem,
Meger ki gabrymda tapam şeyle garyp meniñ kibi.

Bir garyp ölmüş diyerler, üç günden sonra duyarlar,
Sowuk suw bilen yüwarlar, şeyle garyp meniñ kibi.

Heý, Emräm Yunus biçäre, tapılmaz derdine çäre,
Bar imdi gez ilden ile şeyle garyp meniñ kibi.

¹ Hamu, karu - hemmesi, ahlisi.

Teşneligim gandyrmagá

Yşk ody düşdi janyma, ýakyp meni ýandyrmagá,
Yedi deñiz suwy ýetmez teşneligim gandyrmagá.

Yedi deñiz suwy näder, suwsamyş aşyk janyna,
Şeýhim yüzü gerek maňa, gördükçe baş indirmäge.

Şeýhim görem, baş indirem, el gowşuram, garşı duram,
Özumi alyp-toplaýyp dost iline göndermäge.

Dost urdy ýürege ýara, ýaram bitmese ne çäre,
Şu könlüm düşdigi ýere elim ýetmez döndürmäge.

Döndürür äriň nepesi, ýetejek biz Taňry hasa,
Syłar köñüllerden posy, yerine nur doldurmaga.

Hem elim alyp galdyrar, şat edibänäni güldürer,
Könlüme rehmet doldurar Haky bildirmäge.

Yunus, goý ýalan dawaýy, unut Alladan başgaýy,
Könlüň öyüni gyz eýle, dost gelejek beslemäge.

Mahrum etme didaryñdan

Açdym saña ellerimi,
Mahrum etme didaryñdan.
Heý, Allahym, gülaryny
Mahrum etme didaryñdan.

Düýn-u bu gün pikrim meniň,
Çohdur saña şukrüm meniň,
Gije-gündiz zikrim meniň,
Mahrum etme didaryñdan.

Gidir bu menligi menden,
Dileglerim çohdur senden,
Aýry sözüm ýokdur raundan,
Mahrum etme didaryñdan.

Syrat köprüsinden uçup,
Jähennem oduna ýakyp,
Yüzм garasyna bakyp,
Mahrum etme didaryñdan.

Misgin Yunus söylär sözi,
Ganly ýasa dolar gözü,
Rehmetden aýyrma bizi,
Mahrum etme didaryñdan.

Jan içinde janmysyń

Munça köñüller alan jahana sultanmysyń,
Hökmüń janlar içinde jan içinde janmysyń.

Nazaryń müń jan alar, derdiń yürekde galar,
Gören özünden gider, aşyga gyýanmysyń.

Uçan guşlar uçuşar, ösen ýel görse durur,
Döwler hökmüne girer, Bulkys-Süleýmanmysyń.

Yüzünden gün tutular, aý dogmaga utanar,
Gören haýbata galar, Yusuby Kenganmysyń.

Öli görse direler, kalbyna janlar geler,
Toprakdan owaz geler: Isa bıll-Merÿemmisiń.

Yşkyń diñe joş eýlär arslana zynjyr zynjyr eýlär,
Gaty daşy mum eýlär, Ferhady zamanmysyń.

Yşkyń Hakga ulaşdır, jan gözü didar görer,
Görenler baş indirer, Ybrahym Edhemmisiń.

Yüzün didar nurudır, saçyń Magraç tünüdir,
Gören janyn unudır, Fahry älem senmisiń.

Yunus, söydügiń gözle, Hak yolunu keý yzla,
Syrky köñüldesiń sen, o söze beýanmysyń.

Ardyma atan menem

Bu jümle erkany goýup, birlik ýolun tutan menem,
Hyrs-u tama menden yrak, hem ardyma atan menem.

Bakan menem, gören menem, alan menem, beren menem,
Ne Jebraýyl, ne Mikäýyl, Ysrafyly kyylan menem.

Yedinji gat yerlerde men, sekizinji gat göklerde men,
Bu söylenen dillerde men, hökmi tamam kyylan menem.

Emr bile bulut oýnadan, ýerde bereket gaýnadan,
Elimde gudrat susagy, halka ryzkyn beren menem.

Bir karara tutdum karar, meniň syryma kim ýeter,
Jahyl meni kanda görür, köňüllere giren menem.

Çagyram hümmet leşgerin, direler dost işiginde,
Arş öñünde aklym bilen hyzmat kylyp duran menem.

Gök yüzünde perişdeler, Yunus, ne maksatly bular,
Dek durmasa perişdeler, arşa taýak uran menem.

Däli oldumydy Yunus, ýşkdyr maňa ýol görkezen,
Hezrete çenli ýalñyz, ýüzin gidiberen menem.

Dükanyň talań bolsun

Janlar janyny tapdym,
Bu janym talań bolsun.
Peýda-zyýandan geçdim,
Dükanyň talań bolsun.

Men menligimden geçdim,
Gözüň perdesin açdym,
Dost waslyna ulaşdym,
Gümanym talań bolsun.

Menden menligim gitdi,
Ähli mülküm dost tutdy,
Lamekan kowmy oldum,
Mekanym talań bolsun.

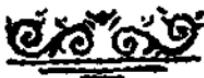
Ikilikden bezikdim,
Yşk donuna dolandym,
Derdi dünÿä ynandym,
Dermanym talań bolsun.

Çün barlyk sapar kyldy,
Andan dost bize geldi,
Weýran köňle nur doldy,
Jahanyň talań bolsun.

Geçdim bitmez saryńdan,
Bez oldum yaz-u gyşdan
Bostanlar başyn tapdym,
Bostanym talań bolsun.

Bom-boşlukdan bezikdim,
Ol dosta baka uçdum,
Yşk diwanyna düşdüm,
Diwanym talañ bolsun.

Yunus, ne hoş diýmişsiñ,
Bal-u şeker iýmişsiñ,
Ballar balyny tapdym,
Baldanym talañ bolsun.

Ol hökmi soltanda idim

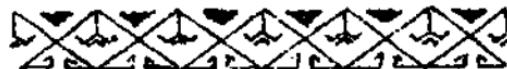
Men bu jahana gelmezden, soltan-y jahanda idim,
Sözi gerçek, hökmi rowan ol hökmi soltanda idim.

Halaÿyk munda gelmezden,
gökler melekden dolmazdan,
Bu mülke bünŷad olmazdan, mülki ýaradanda idim.

Yüz müñ ýigrimi dört müñ hasy,
dört yüz kyrk dört gatlagy,
Döwlet makamýnda ol gün uly saýwanda idim.

Gussa meni görmez idi, gaÿgy eli ýetmez idi,
Endi e şährinden da da, bir be ik mekanda idim.

Ýunus bu jümle barlygyň dost ýanynda zerre degil,
Söz bile kelamda idirm, hem munda, hem anda idim.

Yeri-gögi tutan menem

Owwal-gadym, öñden-soña zowaly ýok sultan menem,
Yedi yklyma hökm edip, ýeri-gögi tutan menem.

Men bu ýeri ýaradyjak, yer üstüne gök duryjak,
Uly deñiz möwç uryjak, Nuha tupan beren menem.

Kün diydim, bu ýere durdy, gökler dahy karar kyldy,
Yüz müñ dürli Adam geldi, getirip-gideren menem.

Yusup bile guýa inen, tereziye altyn uran,
Bir ýanyna basa duran Müsür şanly sultan menem.

Sufy bile sufy olan, sopy bilen sopy olan,
Bil baglaÿyp, tagat kylan, ol Kerim-u Rahman menem.

Kapdan-Kapa hökm eýleen, döwleri hökmüne goýan,
Yelete münüp seýran kylan, bu mülke Süleýman menem.

Et-u deri endam çatan, älemlere köñül gatan,
Adam donun dolanyban mülke gadam basan menem.

Sekiz uçmah aşyklara, köşg-u saraýdyr onlara,
Musa kibi Tur dagynda haýran olup galan menem.

Men abidem, men mabudam, ähli ýerlerde häzirem,
Zalymlardan dad alyjy, misginleri tutan menem,

Tapdyk diyem jümle dile, ynanmyşam seçme gula,
Yunus dahy özi kimdir, bu sözleri diýen menem.

Muhammet dogan gijesi

Älemler nura gark oldy, Muhammet dogan gijesi.
Mömin, mynafyk parh oldy, Muhammet dogan gijesi.

Arşyň nury ýere indi, suwuň reňki nura döndi.
Ähli teşne suwdan gandy, Muhammet dogan gijesi.

Enäniň rähmine düşdi, küffarlaryň akly çasdy,
Mün kilise¹. toprak oldy, Muhammet dogan gijesi.

Yerden göge nur atyldy, ýediler kyrka gatyldy,
Keşişler dili tutuldy, Muhammet dogan gijesi.

Hüri gyzлary geldiler, gundagyn hem sordular,
Muhammede yüz sürtдüler Muhammet dogan gijesi.

Ağlaýan oglan awundy, doguran ene söyündi,
Nije küffar dine geldi Muhammet dogan gijesi.

Yunus aýdar, heý, gardaşlar, akar gözden ganly yaşlar,
Seňde etdi daglar-daşlar Muhammet dogan gijesi.

¹ Kilise - hristian ybadathanasy

Şepagat-iman hany

Eý, dünýäye aldanan, haýyrly yhsan hany,
Unutdyň ahyreti, şepagat-iman hany.

Kimde şepagat bardyr, rahmet ýene ondadyr,
Şimdi bir köňli açyk, sünñi musulman hany.

Ybrahym Halyl geldi, Käbeýe binýad urdy,
Ogluňa pyçak çaldy, Ysmaýyl gurban hany,

Seddat bir uçmah gurdy, Nemrut göge ok atdy,
Karuny-da ýer ýuwtdy, Adyl Nowşirwan hany .

Kim ki istedi tapdy, gullugy tamam oldy,
Keý Müsre sultan oldy, Yusub-y Kengan hany.

Resul Magraja çykdy, gökden ýere nur ýagdy,
Habybym diye öwdi, ol Fahry jahan hany.

Ebubekr bile Omar, yüzlerinden nur damar,
Synasy doly Kur'an, Osman-y Affan hany.

Müner idi Düldüle, bilinde zülpikary,
Erenler açdy dini, Tañry arslany hany.

Çalap¹ .Tañrynyň hasy, hezrete geçer näzi,
Pygamberiň amusy². Hemze păliwan hany.

Jüneýdi Bagdady we Şibli, we Marufý Karhy,
Anlar bardy bu ýola, şimdi ol erkan hany.

¹ Çalap - Alla.

² Amu - kakasynyň erkek dogany.

Baýezidi Bestamy ýedi gat gök seýrany,
Ol erenler sultany, göwheri maden hany.

Geçdi banylaryň çagy, dünýä ölüm ojagy,
Ebül Müslim Nejeti sahyby kyran hany.

Bir köñül ele getir, parahat ol, geç otur,
Konýa şahrinde ýatur, ol iki sultan hany.

Fakih Ahmet Kutbiddin, Soltan Seýit Nejmeddin,
Möwlanı Jelaleddin-ol kutby jahan hany.

Ol Seýit Ahmet Kebir-miýesserdi ana nur,
Nesilleri jümle şır ol hulky merdan hany.

Yunus Emräm, aç gözüň, toprak eýlegil yüzüň,
Saña dahy diyeler: jigeri biryan hany.

Yansyn, ýa resulullah

Yşkyň bilen aşyklar,
Yansyn, ýa resulullah,
Içip yşkyň şerabyn,
Gansyn, ýa resulullah.

Şol seni söyen kişi,
Goýmuş ýoluña başy,
Iki jahan güneşi,
Sensiň, ýa resulullah.

Şol seni söyenlere,
Kyıl şepagat anlara,
Mömin olan tenlere,
Jansyň, ýa resulullah.

Aşygam şol didara,
Bilbilem şol gülzara,
Seni söymeen, nara
Yansyn, ýa resulullah.

Derwüş Yunusyň jany,
Älem şepagat kany,
Iki jahan soltany,
Sensiň, ýa resulullah.

Bu derdime sebäp durur

Yandy yüregim alawlap, bagrym, jigerim kebap durur,
Aşyklaryň şerbetleri bu derdime sebäp durur.

Bir nijeleri yşk düzer, bir nijeleri yşk bozar,
Bir nijeler esrik gezer, eýle kim bar harap durur.

Yşk bile çalyndy galam, yşka ýesir durur älem,
Aşyk arasynda Jebraýyl dahy perdeli durur.

Medreseler müderrişi okumadylar bu dersi,
Şeýle bir galdylar ajyz, bilmädiler ne bab durur.

Azazyl duşman oldy, duşmanlygy puç oldy,
Yalan dawa kylanlaryň pes jezasy azap durur.

Ölmez yşyk bilişleri, äsrik mejlis serhoşlary,
Daýym bumlaryň işleri çeng-u şeşde rebab durur.

Yunus imdi misgin olgul, hem misginlere gul olgul,
Çünkü, misgin olanlary arzuwlaýan Tañry durur.

Ylym özüñ bilmekdir

Ylym ylym bilmekdir,
Ylym özüñ bilmekdir.
Sen özüñi bilmeseñ,
Bu neneñ okamakdyr.

Okumakdan many ne?
Kişi Haky bilmekdir.
Cün okydyñ·bilmeseñ,
Ha bir gury emekdir.

Okydym, bildim diýme,
Çoh tagat kyldym diýme,
Hak ýoluny bilmeseñ,
Manysyzja ýelmekdir.

Dört kitabyñ manysy
Bellidir bir elifde .
Sen: "Elif" diýrsiñ, hoja,
Manysy ne diýmekdir?

Yunus Emre diýr, hoja,
Gerekse bar müñ haja.
Ählisinden eýije
Bir köñüle girmekdir.

Iki yüzde görmediler

Hakykatyň manysyn şerh ile bilmediler,
Erenler dirligi iki yüzde görmediler.

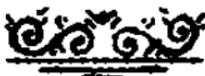
Hakykat bir deňizdir, şerigatdyr gämisi,
Çohlar gämiden çykyp, deňize çümmediler.

Bular geldi tapuýa, şerigaty tutdy durur,
İçeri giribäni dünýäni unutdylar.

Şerigat oglanlary¹ pikirde dawa kylar,
Hakykat erenleri dawaýa galmadylar.

Dört kitabı şerh eden asydyr hakykatda,
Çünkü tefsir okyýyp manysyn bilmediler.

Yunus, ödüni aýyr, bu ýola geldiň ise,
Ödi aýırmaýanlar bu ýola gelmediler.

¹ Şerigat oglanlary - sopulykdan daş yslamçylar.

Könlünden süren gelsin

Derwüşleriň yoluna sydk ile gelen gelsin,
Hakdan özge her zady könlünden süren gelsin.

Derwüşler diydikleri bir tükenmez kap olur,
Has-u zam, gul-u soltan bu känden alan gelsin.

Derwüş dolanyr-dogar, her nepes göge çykar,
Men diyeýim dogryyy, janya gyyan gelsin.

Derwüşlik bir lükmadyr, ýer bile gökden uly,
Beýle ägirt lükmaýy ýuwdup-siñiren gelsin.

Derwüsiň gözü açık, gije-gündiz oýanyk,
Bu söze Tañrym tanyk, bakmadan gören gelsin.

Derwüsiň gulagy sak, Hakdan eşidir sapak,
Deprenmeden dil-dodak, sözü eşiden gelsin.

Derwüsiň eli uzyn, çykarar müñkür gözün,
Şarka-garba bir deste sunmadan yeten gelsin.

Derwüşler Hakkyň dosty, janlarydyr Hak mesti,
Yşk şemini ýakdylar, perwana olan gelsin.

Bu misgin Yúnusy gör, derwüşlik ede geldi,
Nebsindendir şikaÿat, nebsin öldüren gelsin.

Ana gülegen olur

Derwüş olan kişiler däli olagan olur,
Yşk neydigin bilmeneen ana gülegen olur.

Gülme, sakyn sen ana, eyi degildir saña,
Kişi nee gülerse başa gelegen olur.

Ah, bu yşkyň eseri her kime ugrar ise,
Derdine sabr etmeen ýolda galagan olur.

Bir kişi aşyk olsa, yşk derýasyna cümsel
O derýanyň içinde göwher tapagan olur.

Aşyk lamekan olur, dünýä terkini urur,
Dünýä terkin uranlar, didar göregen olur.

Derwüş Yunus, sen dahy ynijtma derwüşleri,
Derwüşleriň dogasy kabul olagan olur.

Göz yaşlary çeşme olur

Hojam aşyk olanlaryň işi ah-ile zar olur,
Hesretinden ol magşugyň göz yaşlary çeşme olur.

Gije-gündiz kylar zary, ýagny görmek dilär ýary,
Eşitmezler bu habary, ýşksyzlar bahabar olur.

Aşyk olsaň didaryna, goýma bu günü ertire,
Girenler ýşk bazaryna öz-özünden bizar olur.

Terk eýle gel sen senligiň, onuň ýşkyny tap, onuň,
Bu ýşk içinde öleniň gan bahasy didar olur.

Aşyklar lamekan olur, jahanyň terkini urur,
Jan-u jahan hiç zatdyr ki, çün dost ile bazar olur.

Ýşka ýoldaş olajak biz, jümle işler olur ýeñil,
Maksat-ele girejek biz, dost iline sapar olur.

Hany, gerçek aşyk hany, gelin isteeliň any,
Biçäre Yunusyň jany dost yoluna sowgat olur.

Suwlar kibi çaglarmysyń

Daşdyň ýene däli köňül,
Suwlar kibi çaglarmysyń,
Akdy ýene ganly ýaşym,
Ellarymy baglarmysyń.

Näderm, elim yetmez ýara,
Tapylmaz derdime çäre,
Oldum ilimden awara,
Meni munda eglärmisiń.

Men ýitirdim o ýoldaşy,
Bitmez hiç bagrymyń başy,
Gözlerimiń ganly ýaşy,
Derýa bolup çaglarmysyń.

Men toprak oldum ýoluńa,
Sen aşyry gözedersiń,
Şu garşyma gowüs geren,
Daş bagyrly daglarmysyń.

Haramy kibi ýoluma,
Garşy çykan garly dag,
Men ýarymdan aýra düşdüm,
Sen ýolumu baglarmysyń.

Garly daglaryń başında
Salkym-salkym olan bulut,
Saçyń çözüp meniń üçin
Içgin-içgin aglarmysyń.

Esridi Yunusyń jany,
Elda men, illerim hany,
Yunus düyşde gördü seni,
Hastamysyń, saglarmysyń.

Yşk neýlesin seniñ bile

Içiñ-daşyñ murdar eken,
Yşk neýlesin seniñ bile,
Könlüñ gözü uklar eken,
Yşk neýlesin seniñ bile.

Aşyklara ýoldaş olup,
Sadyklara ýar olmadan,
Ölmezden önden ölmeden
Yşk neýlesin seniñ bile.

Dünÿä gözüñ röwßen edip,
Köñül gözün kör eýlediñ.
Zulmat dolajak köñlüñe
Yşk neýlesin seniñ bile.

Bize gerçek derwüş gerek,
Jahan doldy dawa bile,
Ýalan dawa ederiseñ,
Yşk neýlesin seniñ bile.

Derwüşligi sanma-heman
Surat düzmek bile olur.
Dilde olsa seniñ işiñ,
Yşk neýlesin seniñ bile.

Yunus Emre hoş dert bile,
Süregör gel döwranyny.
Dogry ýola gitmez olsañ,
Yşk neýlesin seniñ bile.

Mysaly daşa meñzär

Eşidiň, eý, adamlar! Yşk bir gûneşe meñzär,
Yşk olmaýan köñül mysaly daşa meñzär.

Daş köñülde ne biter, dilinde zäher tütär,
Näçe ýumşak söylese, sözü söweše meñzär.

Yşky bar köñül ýanař, ýumşanyr, muma döner,
Daş köñüller garalmyş, sarp-gaty gyşa meñzär.

Ol sultan gapysynda, ol hezret tapysynda,
Aşyklaryň ýyldyzy ýol görkezijä meñzär.

Aýny hyrs ol, olmuşdyr, nebsine gul olmuşdyr.
Özüne duşman olmuş, ýowuz ýoldaşa meñzär.

Yşkdyr gudrat körugi, gaýnadıyr aşyklary,
Näçe gapdan geçirir, andan kümüše meñzär.

Aşyk köñli beslenmez, magşugyn tapmaýypça,
Karary ýok dünýäde, perwazy guşa meñzär.

Müñkür sözünü bilmez, sözü ileri barmaz,
Näge kyýaslanarsyň, aňlanmaz düyše meñzär.

Geç, Yunus, endişeden, ne gerek bu pişeden,
äre yşk gerek öñden, soňra derwüše meñzär.

Olupdyr yüks elinden

Köñül haýran olupdyr yüks elinden,
Jiger burýan olupdyr yüks elinden.

Nijeler täj-u tagty, mal-u mülki,
Goýup urýan olupdyr yüks elinden.

Özumiň galmadı sabry-karary,
Gözüm girýan olupdyr yüks elinden.

Eridi garly daglar zerre-zerre,
Deñiz umman olupdyr yüks elinden.

Goýup Ybrahym Edhem täj-u tagty,
Yeri külhan olupdyr yüks elinden.

Zihi Mahsur ki magşuk yolunda,
Başy berdar olupdyr yüks elinden.

Ne görür Leýlanyň yüzünde Mejnun,
Ki sergerdan olupdyr yüks elinden.

Ne gördü Züleyha Yusup yüzünde,
Işı efgan olupdyr yüks elinden.

Muhabbet derdine düşeli bilbil,
Dili handan olupdyr yüks elinden.

Yunus Emre hem bu hesrete, bu zara,
Ajap myhman olupdyr yüks elinden.

Başy görünmez

Bu ne dertdir, ajap derman tapılmaz,
Ya, bu ne yaradır, başy görünmez.

Meniñ könlüm ajap yşkdan bezikmez,
Baryr, yşka düşer, hiç maña dönmez.

Döner könlüm, maña ögüt berir hoş,
Aşyk olan köñül yşkdan bezikmez.

Aşyk ki jana galsa, aşyk olmaz,
Janyn terk etmegen magşugy tapmaz.

Yşk bazarydyr bu, janlar satylyr,
Satarym janymy, hiç kimse almaz.

Aşyk bir kişidir, bu dünyä malyn.
Ahyret gorkusyn bir çöpe almaz.

Bu dünyäden, ahyretden içeri,
Aşygyň ýeri bar, kimse ne bilmez.

Aşyk oldu diye sala bererler,
Ölen haýwandyr ol, aşyklar ölmez.

Aşyklar meydany arşdan beýikdir,
Alarlar çewganyl, topy görünmez.

Begin, aryf olsaň, ýöri yolundan,
Munda başlar ýiter, ganlar soralmaz.

Erenler gapysy - Hezret gapysy,
Muña baş egenler mahrum goýulmaz.

Yunus bu derýaya gark oldy gitdi,
Bäri dönmeklige akly yol almaz.

Yetmeen aşykmydyr

Janyny ýşk yoluna bermeýen aşykmydyr,
Jäht eýleýip ol dosta ýetmeýen aşykmydyr.

Ýşk şerabyndan içip, nebs dileginden geçip,
Hak yoluna är kibi durmaýan aşykmydyr.

Dost söygüsün köñülden, jan bile berkitmeen,
Uzyn durmuş depderin düyrmeýen aşykmydyr.

Daýym ybadat çekip, hylwatlarda dyz epip,
Hak didary eserin görmeýen aşykmydyr.

Ýşka tanyşlyk sygmaz, her bir jan göge çykmaz,
Perwana kibi oda yanmaýan aşykmydyr.

Kişi dertli olyjak-derman istegen olur,
Özi derdi-dermanyn sormaýan aşykmydyr.

Eý, Yunus, sen dostunyň jepasyna döz gelgil,
Yüregine ýşk okun urmaýan aşykmydyr.

¹ Çewgan - oýun taýagy.

Nazarym ýok durur

Sensiň meniň janym jany, sensiz kararym ýok durur,
Uçmahda sen olmaz iseň, wallah nazarym ýok durur.

Baksam, seni görer gözüm, söylär isem-sensiň sözüm,
Saňa bakiyldan gaýry ýegräk şikärim ýok durur.

Çün men meni unutmyşam, şeýle ki saňa gitmişem,
Ne halda, ahwalda isem, bir dem kararym ýok durur.

Yunus daly aşyk saňa, görkez didaryny oña,
Yarym daly sensiň meniň, aýryk nigärim ýok durur.

Yandygym maňa hoş geler

Eý, dost seniň ýşk oduň yüregime para-boş geler,
Yşkyndan ýnar ýüregim, ýandygym maňa hoş geler.

Yşkyň oduna ýandygym, ağlamak oldy güldüğim,
Dost saňa zary kyldygym, müñkürlere söweş geler.

Söylär isem sözüm söweş, söylemesem jigerim baş,
Jahanda doly hilegär, her birinden bir daş geler.

Gör, nije daşlar atylar, dost üçin başlar tutular,
Geler, köňüle batylar, halymza haldaş geler.

Biziň halymyzdan bilen, kimdir ýşka müñkür olan,
Biziň söwdügimiz Hakdyr, bu halka göz-u gaş geler.

Erenler muňa galmarydy, bardy, ýolunda durmady,
Hakky jandan söyenlere jümle älem gardaş geler.

Nije-nije salatynlar zebun olur ýşk elinde,
Her kim bu ýola düşerse, ol bu ýola ýuwaş geler.

Misgin Yunus, bil özüňi, dosta açyp şol gözüňi,
Haýsy burçdan bakar iseň, ol sultana güneş geler.

Hormatly bir zatdyr ýşk

Eşidiň, eý, ýaranlar, gymmatly bir zatdyr ýşk,
Her ýetene berilmez, hormatly bir zatdyr ýşk.

Hem jepadyr, hem sapa, Hamzaÿy atdy Kafa,
Ýşk biledir Mustapa, döwletli bir zatdyr ýşk.

Daga düşer ýel eýlär, köňüllere ýol eýlär,
Soltanlary kül eýlär, jüretli bir zatdyr ýşk.

Kime kim ýşk urdy ok, gussa ile gaýgy ýok,
Perýat ile ahy çoh, pyrkatly bir zatdyr ýşk.

Deňizleri gaýnadalar, möwje geler, oýnadalar,
Gaýalary oýnadalar, kuwwatly bir zatdyr ýşk.

Akyllary şaşyrar, derýalara düşürer,
Nije jiger bişirer, keý otly bir zatdyr ýşk.

Misgin Yunus neýlesin, derdi kime söylesin,
Barsyn, dosty toplasyn, lezzetli bir zatdyr ýşk.

Yüregime direndi

Yene yüzünü gördüm, yene yüregim yandy,
Dost, seniň yşkyň ody yüregime direndi.

Görkli yüzünü gören, könlüni saña beren,
Belli tapynda duran, ne doýdy, ne bezikdi.

Jöwherdir se:siň sözüň, güneşden ary yüzüň,
Şekerden datly sözüň her kim gördü utandy.

Bu könlüm garyp idi, jigerim kebab idi,
Görkli yüzünü gördüm, içim-daşym bezendi.

Yunus Emre bikarar, şol hub yüze intizar,
Senden aýrylmaz nazar, bardy, ýakyldy yandy.

Maňa wepadar olmady

Kime köňül berer isem, meniň bile ýar olmady,
Halym bilip, derdim sorup, maňa wepadar olmady.

Hakdan, meger, takdyr idи, aşyk oldy könlüm saňa,
Hiç kimseler meniň kibi ýaska giriftar olmady.

Ýşkdan şykaýatym yokdur, öz ykbalymdan durur,
Öz yolunu gözlemeýän adam däldir, är olmady.

Ýşk bir uly halat durur, bir nijee berir Taňry,
Bir nijeler galdy mahrum, ýşkdan habardar olmady.

Ýşk bir uly nazar durur, aşyk janlar-etenlerdir,
Ýşka düşmeen köňül weýran durur, şehr olmady.

Ybrahyma Nemrut odun ýşkdyr gülistan eýleen,
Ýşkdan nazar ýeter bize, gülzar oldy, nar olmady.

Ýşkda pidalar çoh olur, aşyklara gaýrat gerek,
Yunus aşyk olduñ ise, aşyklarda ar olmady.

Döwranym sürer ýorerin

Eý, dost, ýşkyň deñizine girem, garkolar ýorerin,
Iki jahan meýdan ola, döwranym sürer ýorerin.

Girem deñize gark olam, ne elif, ne mim, dal olam,
Dost bagynda bilbil olam, güllerin tırer ýorerin.

Bilbil oluban saýryýam, köñül olam, jeset tutam,
Başymy elime alyp, yoluna berer ýorerin.

Bilbil oluban saýryýam, eý, nije köñüller güydem,
Yüzüm yşk ile deñbe-dem topraga súrter ýorerin.

Şükür, gördüm didaryny, içdim wysalyň ýaryny,
Bu menlik-senlik şähriniň merkini berer ýorerin.

Yunusdyr yşk awarasy, biçäreler biçäresi,
Sendedir derdim çäresi, dermanym sorar ýorerin.

Hyzyr kibi gezer oldum

Girdim yşkyň deñzine, deñizçi deý yüzer oldum,
Keşt edibän deñizleri, Hyzyr kibi gezer oldum.

Jemalynы gördüm düýşde, çoh gözledim ýazda-gyşda,
Hiç tapmadym dagda-daşda, deñizleri süzer oldum.

Sordum deñiz eýesine, yrak degil ýakynyna,
Girdim köňül syngyna, köňülliри düzer oldum.

Weýran könlüm eýledim şehr,
muňa meňzeş şehr nirde bar,
Gaznasyndan aldym göwher,
dükkan yüzün bozar oldum.

Men ol dükandar gulyýam, göwherler bile doluýam,
Dost bagynyň bilbiliýem, pudakdan gül üzer oldum.

Ol pudakda biter iman, iman bitse gider güman,
Daýym işim budur heman, nebsime bir duşman oldum.

Hanym bu tene gireli, nazarym ýokdur altyna,
Düşdüm aýaklar astyna, toprak kibi tozar oldum.

Tenim toprak, tozar ýolça, nebsim elter meni ýenje,
Gördüm, nebs galasy beýik, gazma aldym, gazar oldum.

Bu nebs bile dünýä pany, bu dünýäge gelen hany,
Aldatdyň, eý, dünýä meni, işlerinden bezer oldum.

Ýunus sordy, girdi ýola, ähli gurbetleri bile,
Öz jigerim gany bilen waspy-halym ýazar oldum.

Köñlüm karar kylmaz meniñ

Ger dogrymy söylär isem, kimse dilim bilməz meniñ,
Eger sabyr eylär isem, köñlüm karar kylmaz meniñ.

Eý, dostlar, akly barlar, siz aýydyň, men nädeýin,
Ol dost ýüzün göreliden aklym başa gelmez meniñ.

Munuň kibi tertip bile meniñ işim barmaz başa,
Elimden iş galar ise, janymdan iş galmaç meniñ.

Ne däliýim, ne akylam nämä meñzär meniñ işim,
Yşk deñizine gark olup geldim, janym doýmaz meniñ.

Muhabbetiň ody meniñ ýüregime düşdi yanar,
Yandygymça artar odum,döwrüm geçip solmaz meniñ.

Jümle Haka yol bardylar, sabyr ile Hakka yetdiler,
Yşkyň asly otdan durur, sabrym ile olmaz meniñ.

Nije diýdim bu köñlürme: bar sabyr eýle, dek otur,
Şol dem daha beter olur, ögüdimi almaz meniñ.

Bu Yonusyň çua şekili ölüp toprak olur ise,
Ruhum yşk söygüsü, biliň ki, hiç gitmez meniñ.

Gözüm ýaşy diňmez meniň

Deňiz oldy piýalalar, suwsuzlygym ganmaz meniň,
Iññildilerim egsilmez, gözüm ýaşy diňmez meniň.

Gel, soraly biziň ile kim giresi bakjalara,
Daýym saýrar bilbilleri, gülüstanym solmaz meniň.

Biziň iliň bakjalary, daýym täzedir gülleri,
Abadandyr bostanlary, agýar gülüm üzmez meniň.

Mansur kadehin ençe gez magşugym sundy elime,
Dört ýanymdan ot urdular, kimse halym bilmez meniň.

Ýana-ýana kül oluban sen magşugymyň yoluna,
Günde müň gez ýanar isem,
dostdan yüzüm dönmez meniň.

Janyň yşkyň külüňine, Perhat olup, tutdum başym,
Daýym daglary keserim, Şirinim hiç sormaz meniň.

Yunus aýdar, eý soltanym, yşkyň ile ýandy janyň,
Gel, kylar iseň dermanym, aýry janyň ölmmez meniň.

Yşkdyr ýoldaşym meniñ

Her nireye döner isem, yşk biledir işim meniñ,
Odur könlümde teşwişim, hem yşkdyr ýoldaşym meniñ.

Yşksyzlara köyür özüm, onuñ çün paş olur syrym,
Gördüğimiz aşykłary, gaýnar içim-daşym meniñ.

Bu yşk bize rahmanydyr, hem janymyzyñ janydyr,
Onuñ üçin şeýtan ile her dem bu söweşim meniñ.

Meniñ janym bir guşdur, kim göwräm onuñ kapasydyr,
Dostdan habar gelejekdir, bir gün uçar guşum meniñ.

Geldim, dünýä seýran etdim, ya bu gün, ya ertir gitdim,
Men munda eglenersem, munda bitmez işim meniñ.

Yunus aýdar, men aşygam, hem aşygam, hem sadygam,
Bu aýry aşykłar kibi ýokdur zynatlarym meniñ.

Dün耶e bile iste耶e any

Aşykmydyr ol magşuk üçin berme耶e jany,
Akylmydyr ol dün耶e bile istee any.

Adammydyr ömrüni gullukda geçirmez,
Aryfmydyr ol aňlamaýa sud-u zyýany.

Alymmydyr ol ylmyna laýyk amaly ýok,
Jahylmydyr ol ýska sata iki jahany.

Abitmidir ol islemedi tagat-u yhlas,
Günäli diýmäňiz, özün günäli bileni.

Esrikmidir ol şeraby hoş etmedi dosta,
Eyi diýmäňiz gaflat bile nebse uýany.

Köñülmidir ol hikmete kylmady pikirler,
Ya, gözmüdir ol ýaş ýerine dökmeýe gany.

Misgil Yunusyň sermaýasy ýokdur ylahy,
Ylla söyüjidir seni ýsk bile söyeni.

Dosta ýalñyz ýetmişler

Dürli-dürli jepanyň adyna ýşk bermişler,
Bu jepaýa ulaşan dosta ýalñyz ýetmişler.

Her kim ýşka erişe, ýşk anyňla baryşa,
Kim ýşka müşderise, janyна ot urmuşlar.

Her kim ýşka sataşdy - ol dem gaýnady-daşdy,
Kim dälidir, kim akyl - dört ýanynda durmuşlar.

Ýşk durur apat-bela, dönderer haldan-hala,
Dost elinden piýala, hoş şirinlik olmuşlar.

Ýşkdyr Yunusyň jany, başynda serenjamý,
Ýşka müñkür adamy bu meydandan sürmüşler.

Dawa gerekmez

Bize didar gerek, dünýä gerekmez,
Bize many gerek, dawa gerekmez.

Bize gadyr gijesidir bu gije,
Goý, erte olmasyn, saher gerekmez.

Bize ýşk şerbetinden sun içeli,
Bize uçmahda köwser gerekmez.

Badalar doly-doly, içeliň biz,
Biz esrik olmays, humar gerekmez.

Yunus esreýibän düşdi susaga,
Çagyryr Tapdygyny, är gerekmez.

Jümlesin beyan eylärem

Uş ýene geldim men munda, syr sözün aýan eylärem,
Bir söz bile ýeri-gögi, jümlesin beyan eylärem.

Dilär isem-ten eylärem, dilär isem jan eylärem,
Könlümi Tur, janym Musa, tagt-y Süleýman eylärem.

Dirilik maňa garşy gele, dirliğin boýnuna uram,
Ölüm eger wajyp ola, janymy gurban eylärem.

Ezraÿyl ne kişidirki - kast ede bilmez janyma,
Men onuň kastyny ýene özüne zyndan eylärem.

Ya, Jebaraÿyl kim ola, kim hökm ede meni ahyma,
Yüz müň Jebaraÿyl kibiyi bir demde parran eylärem.

Bu bizden önce gelenler, manyyy pynhan kylanlar,
Men eneden dogmuş kibi, geldim ki uryan eylärem.

Yunus seniň köñül öyüň Hak barlygyndan doludyr,
Uş geldim ki aşyklara barlykdan yhsan eylärem.

Şimdi gorkudan gutuldym

Ahyrda men meni bildim, ýakyn bil kim Hakky tapdym,
Hakky tapynçady gorkym, şimdi gorkudan gutuldym.

Indi hiç gorkmazam, bir zerre gaýrymyzam,
Men şimdi kimden gorkaýyn, gorkdugym bile ýar oldum.

Ezraýyl gelmez janyma, soragçy gelmez gabryma,
Bunlar menden ne sorsunlar, ony sorduran men oldum.

Ya, men onça haçan olam, onuň buýrugyn buýuram,
Ol geldi, könlümiz doldy, men oña bir kän oldum.

Yşklylar bizden alalar, yşksyzlar het ne bileler,
Kimler ala, kimler bere, men bir uly dükan oldum.

Yunusa Hak açdy gapy, Yunus Haka egdi başy,
Baky döwlet meniňkimiş, men gul idim, sultan oldum.

Soltan tutaram

Ne diyr isem hökmüm yörir, elimde perman tutaram,
Näder isem hökmüm rowan, çün hökm-i soltan tutaram¹.

Yns bile bu jyn-u peri, döwler meniñ hökmümdedir,
Tagtym meniñ ýel göterer, möhr-i Süleyman tutaram.

Iblis-u Adam kim olur, ya aza, ya azdyra,
Jümle meñki, eýi-ÿowuz ählisini men tutaram.

Dünýä meniñ ryskym durur,
kowmy meniñ kowmum durur,
Her dem mende takdyr yörir,
takdyry jandan tutaram.

Seniñ kibi jan bar eken, aby-haÿyat isteýeni,
O tümlüge gireni men ony haÿwan tutaram.

Onsuz olursam ölüyem, onuňla diri oluram,
Siz sanmañyz ki dirligi, hemiše jandan tutaram.

Dinim-imanyň ol durur, onsuz olursam dünýäde,
Ne buta, haça taparym, ne din-u iman tutaram.

Yunus aýdar, men ol menim, az görmegil, men ol menim,
Men ne diýsem, ol dost tatar, dost diýdigin men tutaram.

¹ Tutmak - kabul etmek, saklamak, bolmak, hasap etmek.

Jan şükrana beri gelem

Dost elinden öler isem, hiç gümansyz yene gelem,
Ganymat görüp bu demi, jan şükrana beri gelem.

Janyn diri tutan kişi dost ýaryndan yrak düşer,
Pida kylam yüz müñ jany, yraklykdän bări gelem.

Ferjis kibi ol dost meni yetmiş gez öldürür ise,
Müñ gez yene olur isem, yüz müñ gez ileri gelem.

Yüz müñ gezek dogam-batam,
dost burçunda jöwlan kylam,
Hem munda olam, hem anda, munda-anda bary-gelem.

Adaglandym neçäre, ýörärim dün-gün awara,
Soranlara jogap budur: isteyibän sory-gelem.

Müñ yyıl toprakda ýatarsam,
men goýmanam Enel-Hakky,
Ne wagt gerek olur ise, yşk nepesin uru-gelem.

Eý, ynançsyz, gel gabryma, dost adyny aÿyt-çagyır,
Kepen donun para kylyp, topragymdan turu-gelem.

Mundan beyle ne oljagyn her bir akyl şerhetmeýe,
Yunus aýdar, aşyklara dost habaryn beri-gelem.

Şu ýoldan urup geldim

Yalan degildir sözüm, bak yüzüme, aç gözüñ,
Örtülmeli yz heniz, şu ýoldan urup geldim.

Eýyup oldum tenime, jepa kyldym janyma,
Çagyrdym suwhanymy, gurtlar doýuryp geldim.

Zekerýa oldum, gaçdym, ýetdim, agaja çykdyym,
Ganym dört ýana saçdym, depäm dildirip geldim.

Musaýle Tura çykdyym, müñ bir kelime kyldym,
Bu halaýyk bilsinler, anda boluban geldim.

Isa oldum gudratdan, bahana bir awratdan,
Inaýet oldy Hakdan, öli direlip geldim.

Jirjis olup basyldym, Mansur oldum asyldym,
Halläç pamugy kibi munda atylyp geldim.

Muhammedi bir gije Hak okydy Magraja,
Seretseler uçdan-uja bile yüz sürtüp geldim.

Ýalñyz ol suwan idi, pygamberler janydy,
Yunus pynhanydy, surata bürenip geldim.

Giderem, aklym başyymdan çasyban,
Ýanaram, ýşkyñ oduna düşübän.

Ot taşladyň janyma, dün-gün ýanar,
Ýanaram lowlap, lowlap, tutaşyban.

Ýşkdan ne bar, eger syndym ise,
Ýşk bile kim synmady ugrasyban.

Aşyk algyl magşugyñ didaryny,
Magşuk olkul ýık bile sarmaşyban.

Yunus, janyň ýsga ber şukranala,
Kimseler tapmaz ertir isteşibän .

Är etegin tutdum ahy

Eý, ýaranlar, eý, gardaşlar, görün meni, nätdim ahy,
Äre yetdim, äri tapdym, är etegin tutdum ahy.

Janym bir gözsüz jan idi, içi doly sen-men idi,
Tutdum misginlik etegin, men menzile yetdim ahy.

Gorkar oldum bir Tañrydan,izar oldum başgalardan,
Işbu işim arzuyla men ýoluma gitdim ahy.

Giderdim köñülden kinäm, kineliniň yokdur dini,
Eý, ýaranlar, men bu sözi uludan eşitdim ahy.

Añladym özüm halmy, gözledim dogry ýolumy,
Tutdum ulular etegin, hezrete men yetdim ahy.

Aşyk iseň misgin ¥unus hezrete tutgul yüzüñni,
Añlaýana göwher durur, söz sarrafa¹ satdym ahy.

¹ Sarraf - altyn söwdagäri.

Gerçek äre yetmeýinçä

Aklym başyma gelmedi, yşk şerabyn datmaýynça,
Özüm-özümi bilmedim, gerçek äre yetmeýinçä.

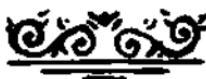
Öz bilişi bilen kişi, ýetermi bir menzile,
Allaha yetmeýen galyr är etegin tutmaýynça.

Bar, din-iman gerek ise, eyi direl bu dünýäde,
Ertir anda bitmez işiñ, bu gün munda bitmeýinçä.

Bilbil dahy aşyk güle, nazar Hakdan olur gula,
Bir kelam gelmez dile, köňüllerde yanmaýynça.

Köňüllerde bu syrymy, sakynman diýdim sözümi.
Aşyk ne gatlanar söze, yşk matagyn satmaýynça.

Biçäre Yunusyñ sözün keý aşyk gerek aňlaýa,
O guş dilidir, neýlesin, öwüt bermez saýraýança.

Içdik alhamdüllülla

Hakdan gelen şerbeti
Içdik alhamdüllülla.
Şol gudrat deñizini,
Geçdik alhamdüllülla.

Şol garşyky daglary,
Bakjalary, baglary,
Saglyk-sapalyk bile
Aşdyk alhamdüllülla.

Gury idik, yaş olduk,
Aýak idik, baş olduk,
Ganatlandyk, guş olduk,
Uçduk alhamdüllülla.

Bardygymyz illere,
Şol sapa köñüllere,
Baba tapdyk manysyn
Saçdyk alhamdüllülla.

Bäri gel, baryşaly,
Yat olsań tanyşaly
Atymyz eýerlendi
Gitdik alhamdüllülla.

Indik, Rumda gyşladyk,
Çoh haýyr-şer işledik,
Şu bahar geldi done,
Göçdük alhamdüllülla.

Direldik, çeşme olduk,
Birleşdik derşa olduk,
Soñra deñize dolduk,
Daşdyk alhamdülla.

Tapdygyň tapysynda¹,
Gul olduk gapysynda.
Yunus, misgin, çyg idik,
Bişdik alhamdülla.

¹ Tapy - şerfnama, emr, dergäh.

Alana satmaga geldim

Meniň munda kararym ýok,
men munda gitmäge geldim,
Bezirgenem, matagym çoh,
alana satmaga geldim.

Men gelmedim dawa üçin, meniň işim söýgi üçin,
Dostuň öyi köňüllerdir, köňüller almaga geldim.

Dost esrigi däliligim, aşyklar biler neligim,
Çalşyryban ikiligidim birlige yetmäge geldim.

Ol agadyr, men guluýym, dost bakjasy bilibiliýem,
Ol agamyň bakjasynnda şat olup saýraşa geldim.

Munda bilişmeýen janlar, anda bilişemez aňlar,
Munda bilişip dost bile, halym arz etmäge geldim.

Yunus Emre aşyk olmuş, magşugyň derdinden ölmüş,
Gerçek ariň gapysynda halym arz etmäge geldim.

Anda gonuban göçdi

Erenleriň köñlünde ol sultan dükkan açdy,
Nije biziň kibiler anda gonuban göçdi.

Jümle erenler uçdy, daglar-depeler geçdi,
Yşk gazanyna düşdi, gaýnaýybany bişdi.

Bu dünýäniň mysaly meñzär murdar göwreýe,
Itler murdara üşdi, Hak dosty, goýdy gaçdy.

Aşykmy diýem ana, jan terkini urmady,
Aşyk ana diýeler melamat dile düşdi.

Yene esridi Yunus, Tapdyk yüzün görenden,
Meger, anyň köñlünden bir owurt şerbet içdi.

Senden yüzüm döndermezem

Yüz müň jepa kylsaň maňa,
senden yüzüm döndürmezem,

Janym dahy alyrysaň,
senden yüzüm döndürmezem.

Seni söyerem jan bile, gul olmuşam perman bile,
Ant içerem Kuran bile, senden yüzüm döndürmezem.

Kilisee diýrseň, girem, nakus¹ dahi diýrseň çalam,
Aşyklarda ýokdur galam, senden yüzüm döndürmezem.

Isamisyň, Musamisyň, ya Yusub-y Keunganmysyň,
Wallah ki janlar jansyň, senden yüzüm döndürmezem.

Yunus, gerçek aşygysam, Hak yoluna sadygysam,
Hyzmatlara laÿygysam, senden yüzüm döndürmezem.

¹ Nakus - hristian metjidindäki jaň.

Zynhar eliñden goýma

Sen bu jahan mülküne geldim-gelmedim diýme,
Tut öwlüyä etegin, zynhar eliñden goýma.

Gapyl olma ömrgeçdi, bir nije ýylyň aşdy,
Yşkdyr, gaýnady-daşdy, bildim-bilmedim diýme.

Yşk bikarar deñizdir, janyňy ýska yüzdür,
Deñizde deñizçi bar, yüzdüm-ýüzmedim diýme.

Gämi deñize girdi, bir zaman jöwlan urdy,
Bir gün gämi gark oldy, bildim-bilmedim diýme.

Deñizdäki ýalkymlar, jöwlan urar balyklar,
Yunus, deñiz möwjüne çümdüm-çümmédim diýme.

Eý, rehmeti çoh, Hudaýym

Hak hudaýym, Hak Hudaýym,
seniň kibi ýok Hudaýym,
Günählermiz bagışlagyl,
eý rehmeti çoh, Hudaýym.

Gullar seniň, sen gullaryň, günähleri çoh munlaryň,
Uçmaha goý munlary, münsinler byrak, Hudaýym.

Ne soltan, ne baylardasyň, ne köşgi saraylardasyň,
Girdiň misginler könlüne, etdiň düşelge Hudaýym.

Ne ylmym bar, ne tagatym,
ne güyjüm bar, ne takatym,
Meger, senden inayetim,
kylgyl yüzüm ak, Hudaýym.

Bagışlagyl sen Yunusy günähli gullaryň bile,
Eger sen bagışlamazsoň,
keý agyr pyrak, Hudaýym.

Gel, dosta gideli, köñül

Bir nazarda galmaýaly, gel, dosta gideli, köñül,
Hesret ile ölmeýeli, gel, dosta gideli, köñül.

Gel, gideli jan durmadan, surat terkini ırmadan,
Araýa duşman girmeden, gel, dosta gideli köñül.

Gel, gideli, galma yrak, dost üçin bolaly häzir,
Şeýhiň ýanyndadır durak, gel, dosta gideli, köñül.

Terkedeli il-u şähri, dost üçin kylaly zary,
Ele getireli ýary, gel, dosta gideli, köñül.

Bu dünyäge galmaýaly, panydyr, aldanmaýaly.
Bir eken, hiç dönmeýeli, gel, dosta gideli, köñül.

Biz bu jahandan göçeli, ol dost iline uçaly,
Arzuw-höwesden geçeli, gel, dosta gideli, köñül.

Öñbaşçı olgul sen maňa, ýola düşeli, eý köñül,
Bakmaýaly öñden-soňa, gel, dosta gideli, köñül.

Bu dünyä olmaz paýydar, aç gözüňi, janyň oýar,
Olgyl maňa ýoldaş-u ýar, gel, dosta gideli, köñül.

Ölüm habary gelmeden, ajal ýakamyz almadan,
Ezräÿyl hemle kylmadan, gel, dosta gideli, köñül.

Gerçek erene baraly, Hakyň habaryn alaly,
Yunus aşygy tapaly, gel, dosta gideli, köñül.

Bize güler bar

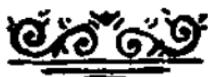
Yar, yüregim, yar, gör ki neler bar,
Toprak içinde bize güler bar.

Goŷ, gülen gülsün, Hak biziñ olsun,
Gapyllar ne bilsin, Haky söyer bar.

Bu yol uzakdyr, menzili çohdur,
Geçidi yokdur, çuññur suwlar bar.

Her kim merdana - gelsin meydana,
Galmasyn jana - kimde hünär bar.

Yunus, sen munda meydan isterme,
Meydan içinde merdanalar bar.

Yüzün göresim geler

Bu wujudym şährine her dem giresim geler,
İçindäki soltanyň yüzün göresim geler.

Eşiderem sözünü, göremesem yüzünü,
Yüzünü görmeklige janym beresim geler.

Magşugyň hylwatynyň yedi gappsy bardyr,
Ol gapydan içeri seýran kylasym geler.

Her gapyda bir kişi, yüz müň çorusy bardyr,
Yşk gylyjyn guşanyp, jümle gyrasym geler.

Erenleriň söhbeti artdyrar magryfeti,
Bidertleri söhbetden her dem süresim geler.

Leÿli-u Mejnun menem, şeýdaÿy Rahman menem,
Leÿli yüzün görmäge Mejnun olasym geler.

Dost oldy bize myhman, munça ýyl, munça zaman,
Gerçek Ysmaÿyl kibi gurban olasym geler.

Erenleriň nazary topragy göwher eylär,
Erenler gadamında toprak olasym geler.

Yarymdan ilçi geler, janymdan habar dilär,
Merkepdən inibän pyjada barasym geler.

Misgin Yunusyň nebsi, dört tebigat içinde,
Yşk bile jan syryna pynhan barasym geler.

Söygüsü bar aşykdyr

Yşksyz adam dünýäde, belli biliň ki ýokdur,
Her biri bir zatlara söygüsü bar aşykdyr.

Taňrynyň dünýäsinde yüz müň dürli söygi bar,
KAbul et öz-özüňe, gör, haýssy laýykdyr.

Biri Rahman-u rahym, biri Şeýtan-u rajym,
Onuň ýazygy-muzdy¹ söygüsine baglydyr.

Dünýäde pygamberiň başyna geldi bu yşk,
Terjimany Jebraýyl, magşugy-da Halykdyr.

Omar-u Osman, Aly - Mustapa ýaranlary,
Bu dördüniň ulusy Ebu-Bekri Syddyhdyr.

älem görki Mustapa magraja çykansoňra,
Taňrydan diledigi ummatyna azykdyr.

Yunus, saňa hakykat bu durur buýurdygы,
Göz bile gördügiňe dönüp bakma ýazykdyr.

¹ Yazygy-muzdy - söydügi-söýmedigi.

Tapdym ol jananymy

äşgäre kyldym bu gün pynhanymy,
Jan beribän tapdym ol jananymy.

Jan köñül haýran galypdyr magşuga,
Magşuk bile sürerin döwranymy.

Dert gerekdir, dert gerekdir, dert gerek,
Kim gerek derde berem dermanymy.

Bimekan men, onuñ üçin dünýäde
Hiç kimse bilmez meniñ mekanymy.

Ony tapdym-u näderem başgaÿy,
Talaña berdim bu gün dükanymy.

Top meniñ, çewgany aldyn, çalaryn,
Kim ala bu topdan jewganymy.

Yer meniñdir, gök meniñdir, arş meniñ,
Gör, neneñsi germişem saýwanymy.

Yunus oldy ise, adym ne ajap,
Okuýalar depder-u diwanymy.

Yüzünü ak ede bir söz

Sözi manyly kişiniň,
Yüzünü ak ede bir söz.
Sözi bişirip diýeniň,
Işını sag ede bir söz.

Söz ola - kese söweşi,
Söz ola - bitire başy.
Söz ola - awuly aşy
Bal bile ýag ede bir söz.

Manyly sözi bişirgil,
Yaramazyny çasyrygly,
Sözüň akyllı düşürgil,
Diýmegil, çağ ede bir söz.

Gel, ahy, eý, şähriýary,
Sözümüzü diňle, bări,
Müñ bir göwher-u dinary,
Gara toprak ede bir söz.

Kişi biler söz demini,
Diýmäge sözüň kemini,
Bu jahan jahennemini,
Sekiz uçmah ede bir söz.

Yöri, yöri ýoluň bile,
Gapyl olma biliň bile,
Keý sakyn keý diliň bile,
Janyň dag ede bir söz.

Yunus, imdi söz yolundan,
Söyle sözi asylyndan,
Keý sakyn o şeýh ýanyndan,
Seni yrak ede bir söz.

Hereketim gyş meniñ

Yoý, maňa derwüş diyen, näm ola-derwüş menem,
Derwüşlik ýaýlasynda hereketim gyş meniñ.

Derwüş adyn edindim, derwüş donun dolandym,
Yola bakdym utandym, bar işim ýalñyş meniñ.

Hyrkam, täjim gözlärin, ýalñyş işler işlärin,
Her ýanymda gizlärin, müñdir ýalñyş iş meniñ.

Yoldan habar sorarlar, aýdarın, ynanarlar,
Kalbym sapdyr synarlar, waý, ne duşwar iş meniñ.

Içerime bakarsyñ, ýarym pulluk bir zat ýok,
Daşymyñ gowgasýndan älemler dolmuş meniñ.

Yunus aýdar, ýaranlar, eý, gerçegim erenler,
Bu ýolda olan hallar Allaga galmyş meniñ.

Güldüm ise ne oldy

Istär idim Allahy, tapdym ise ne oldy,
Ağlar idim dün-u gün, güldüm ise ne oldy.

Erenler meydanyanda togarlanan top idim,
Patyşa jewganynda galdym ise ne oldy.

Erenler söhbetinde deste gyzyl gül idim,
Açyldym ele geldim, soldum ise ne oldy.

Alymlar, müderrisler medresede tapdylar,
Men harabat içinde tapdym ise ne oldy.

Eşit Yunusy eşit, ol ýene däli olmuş,
Erenler manysyna çümdük ise ne oldy.

Unutdyň kyjamaty

Niçe bir besleyesin bu kaddyňy-kamaty,
Düşdün dünyä zowkuna, unutdyň kyjamaty.

Toprakdan ýaradyldyň, ýene toprakdyr ýeriň,
Toprak olan kişiler nader bu alamaty.

Akyl degil, dälidir beýik saraýlar guran,
Akybet weýran olur jümläniň ymaraty.

Dürüs gazan, iý, iýdir, bir köñüle girewer,
Yüz käbeden ýegräkdir bir köñül zyýaraty.

Keramatym bar dijen, halka hileler satan,
Nebsin musulman etsin, bar bolsa keramaty.

Nebsin musulman eden, Hak ýola dogry giden,
Ertir oña oluşar Muhammet şepagaty.

Yüz müň pygamber gele, hiç şepagat olmaýa,
Waý, eger olmaz ise Allanyň inaýeti.

Yunus, imdi sen dahy gerçeklerden olagör,
Gerçek erenler imiş jümläniň zyýaraty.

Bir garyp newaz bile

Uly diwan gurula, anda gulluk sorula,
Müñ tekepbir bermeÿe bir garyp newaz bile.

Egriler egri bile, dogrular dogry bile,
Yalan ýalany söyer, gammazlar gammaz bile.

Kimi dukana bakar, kimi hoşluklar söyer,
Kimi bir pula mätäç, kimisi janbaz bile.

Gula nesip etdigin sultan elden alamaz,
Zülkarneýn neýledi ýa Hyzır-u Yiýas bile.

Görmezmisiñ Edhem-i tagtyny terk eýledi,
Hak ýanynda has oldy, bir esgi dony bile.

Bu dünýäye ynanma, dünýäyi menim sanma,
Niçeler menim diýsim, giderler bir biýz bile.

Yşk ýagmyry damjası köňül gögünden damar,
Söygi ýeli göterer ýagmyry aýaz bile.

Yunus, imdi gam iýme, nädem, ne kylam diýme,
Geler kişi başyna ezelde ne yazyla.

Söyle, bilbiljigim, söyle

Yene yaz günleri geldi,
Söyle, bilbilim, söyle.
ähli ççekler bezendi,
Söyle, bilbiljigim, söyle.
X

Gyş çykyjak, geldi bahar,
Janyň gaflatdan oýar,
Jennete döndi her diýar,
Söyle, bilbiljigim, söyle.

Yaşyl don geýdi agaçlar,
Perwaz urup uçar guşlar,
Nepesiň janlar bagışlar,
Söyle, bilbiljigim söyle.

Yşk bile eýlegil joşy,
Gider könlünden teşwişi,
Çykyban gülzara garşy
Söyle, bilbiljigim, söyle.

Gury tikende gül biter,
Hesretinden kine ýiter,
Dertlimisiň menden beter,
Söyle, bilbiljigim, söyle.

O bilbil aşykdyr güle,
Aşygyň halyn kim bile
Güle garşy hoş yşk bile,
Söyle, bilbiljigim söyle.

Gudrat gaznasy açyldy,
äleme rehmet seçildi,
Hülle donlary biçildi,
Söyle, bilbiljigim, söyle.

Ganatyň açabilirsiň,
Açyban uçabilirsiň,
Derýalar gecebilirsiň,
Söyle, bilbiljigim söyle.

Öyükdelen balaň aldylar,
Seni diwana kyldylar,
Zamana beýle diydiler,
Söyle, bilbiljigim, söyle.

Geçdi, wah, ömrümiň bary,
Goýa gidersiň gülzary,
Yunusyň söygüli ýary,
Söyle, bilbiljigim, söyle.

Wah, janym, duýamaz

Niçeler bu dünyäde günähini ýuwamaz,
Ömri geçer ýok ýere, eý wah, janym, duýamaz.

Bir niye kişileriň gaſlat gözün baglamys,
Hak ýoluna diýr iseň, bir pişmejik beremez.

Bu dünyüä bir gelindir, ýaşyl-gyzyl bezenmiş,
Kişi ýene geline bakybany doýamaz.

Eý, niye arslanlary alyr-äkider ölüm,
Ezraýyl penjesine bir ýoksulça dözemez.

Bar, indi, misgin Yunus, uryan olup gir ýola,
Yüz garakçy gelirse, ýalaňajy soýamaz.

Şol bir garynja imiş

Erenleriň ýollary inçeden ince imiş,
Süleýmana ýol kesen şol bir garynja imiş.

Ol garynja söyledi, Süleýmana ýol diydi,
Ol garynja söyledigi jogap alyńça imiş.

Kim kimsäniň götermedi malynı,
Mal göterdim diyenler eli yetinçä imiş.

Kim kime ne diýr ise, eger haýyr-u, eger şer,
Alla berer jezasyň, gelen ýol ince imiş.

Könlüm maňa aýdardy, seni söyerim diýrdi,
Könlüm meni söydügi dosta yetinçä imiş.

Könlüm aýdar, baraýyn, maňa ýene doneýin,
Könlüm uýdugy maňa dosty tapynça imiş.

Yaranlarym aýdarlar: aşyk melamat gerek,
Geldi meniň başyma, ol söz yerinçä imiş.

Yşkyň göz ýaşlary dün-gün döküler, durmaz,
Aşyk gan agladagy magşuk sorynça imiş.

Dört kitabyň manysyn okadym, aşgär kyldym,
Yşka gelijkek gördüm, bir uly kelam imiş.

Men derwüşem diyenler, haramy iýmeýenler,
Haram iýilmediği ele girinçä imiş.

Aýdyrlar: pylan oldu, mülk bile maly galды,
Ol malyň çüýremesi sysy olunçä imiş.

Iki kişi söyleşir: Yunusy görsem diye,
Biri aýdar: men gördüm, bir aşyk goja imiş.

Ah, nädeýin ömrüm seni

Yok ýere geçirdim ömri, ah, nädeýin, ömrüm seni,
Seniňle olmadym gany, ah, nädeýin, ömrüm seni.

Geldim-u geçdim, bilmedim, aglaýyp gussa iýmedim,
Senden aýrylam, diýmedim, ah, nädeýin, ömrüm seni.

Seni maňa ýar saýardym, saňa wepadar saýardym,
Agýar imišsiň, bilmedim, ah, nädeýin, ömrüm seni.

Hany saňa ynandygym, sôyünibän, gözledigim,
Gazandygym bary galar, ah, nädeýin, ömrüm seni.

Gidip ýene gelmersiň sen, gelip meni tapmarsyň sen,
Bu begligi surmbersiň sen, ah, nädeýin, ömrüm seni.

Cün meni goýup gidesiň, baryp gabyra gireshiň,
Anda gelip söyleyesin, ah, nädeýin, ömrüm seni.

Haýryň şeriň yazgyly seň, ömrüň ýüpi üzüler seň,
Surat menden bozularsyň, ah, nädeýin, ömrüm seni.

Misgin Yunos gidersiň sen, nirä sapar edersiň sen,
Hesret bile galarsyň sen, ah, nädeýin, ömrüm seni.

Ylla gül eylär

Ança zar eylär kim şol bilbil eylär,
Any ol eylemez, ylla gül eylär.

Haçan gülde görür dostuň jemalyn,
Çagyryr kim meni, däli şol eylär.

Ne görür gülde ýa, biçäre bilbil,
Ki gülüstana garşy gül-gül eylär.

Ne gördü Leýlanyň yüzünde Mejnun,
Akydyp göz ýaşyn, ab-u sil eylär.

Ne göründi şu Perhadyň gözüne,
Gaýalar kesibän dosta ýol eylär.

Ne göründi şa Ybraýym gözüne,
Täjini, tagtyny tar-u mar eylär.

Kimin kapyr edip, kimin musliman,
Any kimse etmez, ylla ol eylär.

Kimine dert berer, asla iňletmez,
Kimiň dünýäde derdin boş eylär.

Kimi baydyr, kimi ýoksul, diýme kim,
Eger baydyr, eger ýoksul ol eylär.

Kimine bir aba bermez kim geýe,
Kimiň atyna atlaz jul eylär.

Kimini dünýäde haýwan ýaradır,
Kimiň özüne muhlys gul eylär.

Kimiň elin alyr, Arşa çykaryr,
Kimin ýere çalar, gara kül eylär.

Biçäre Yunusyň altın sözünü,
Jahyla söylenen, gyzyl pul eylär.

Andan içe şeýh-u paky

Doldur kadeh, sungul bize, yşk şerabyndan, eý, saky,
Ol badadan gerek bize, andan içe şeýh-u paky.

Söhbetimiz ylahydyr, sözümüz köwser abydyr,
Şahymyz şahlar şahydyr, sazymyzdyr dost pyragy.

Kim ki bir dem söhbet ola, müfti-müderris mat ola,
Bir yllahy döwlet ola, andan içen oldy baky.

Hyrka, tahýa ýol görkezmez, geýim bilen alym olmaz,
Din-diýanat olmaýynça, neýlärsiň bunça waraky.

Yedi okydyň Kurany, tagat görkezersiň safy,
Çünki amal eýlemediň, gerekse, bar, yüz müň oky.

Bir gez haja bardyň ise, müň gez gaza kyldyň ise,
Bir gez köñül ýykdyň ise, gerekse yüz ýyl ýol söki.

Köñülmeli ýeg, Käbämi ýeg, aýyt maňa, akly yeten,
Köñül ýegdir, çünki o Hak köñülde tutar otagy.

Goňşy bile goňşylary söyüň diýdi Hak resuly,
Magraç gijesi dost ile bu kelime oldy dahy.

Yunus, seniň işiň budur, tutgul ulular etegin,
Dilärseň pæk olasyň sen köñüllerde olglyl baky.

Otlamaga gelmişdir

Misgin Adam oglany nebse zebun olmuşdır,
Haýwan janawer kibi, otlamaga gelmişdir.

Hergiz ölümin sanmaz, ölesi günü aňmaz,
Bu dünýäden bezikmez, gaflat ýadyn almuşdır.

Oglanlar öwüt almaz, ýigitler toba kylmaz,
Gojalar tagat kylmaz, şarp ruzygär olmuşdır.

Begler azdy yolundan, bilmez ýoksul halyndan,
Çykdy rehmet könlünden, nebs kölüne çümmüşdir.

Yunus, sözi alymdan, zynhar oılma zalymdan,
Gorkadurun ölümden, jümle dogan olmuşdur.

Ne nebsimiz içindeyiz

Hiç bir kişi bilmez bizi, biz ne işin içinedeýiz,
Ne hyrsymyz bardyr biziň, ne nebsimiz içinedeýiz.

Bir kimsäniň döwletine taň edibän biz gülmeýiz,
Ne müñküriz alymlara, ne tersanyň haçyndaýyz.

Biz munuň neligin bildik, dünýäniň nesine galdyk,
Arzuwmyz nebs üçin degil, dünýä teperrüjindeyiz.

Yunus aýdyr, heý, sultanym, özge şahym bardyr meniň,
Goý, dünýä altın-kümüşin, ne misde, bürünjideyiz.

Gussa we gamdan boş ýöri

Yort, eÿ, köñül, sen bir zaman, asuda, paryg, hoş ýöri,
Gorkma, hiç dönme kimseden, gussa we gamdan boş ýöri.

Hakykata bakar iseñ, nebsiñ saña duşman bolar,
Bar, indi ol nebsiñ bile uruş, söweş, döwüş ýöri.

Nebsdir äri ýolda goýan, ýolda galar nebse uýan,
Ne işiñ bar kimse ile, nebsiñe kaky boş ýöri.

Ister iseñ bu dünýäde, ebedi serhoş olasyñ,
Ýşk badasyn doly getir, on iki aÿ serhoş ýöri.

Dilär iseñ bu dünýäniñ şerinden olasyñ emin,
Terk eyle bu kibr-u kini, hyrkaşa gir, derwüş ýöri.

Özgän bagyna girmegil, özgän gülüni tirmegil,
Bar kendi magşugyñ ile, bakjada gol alyş ýöri.

Köñüllerde ys olmagyl, söhbetterde çig olmagyl,
Çig bir zadyñ ne dady bar, gel, ýşk oduna biş ýöri.

Yunus, imdi hoş söylärsiñ, diñleýene şerh eylärsiñ,
Halka nesihat satynça, är ol, ýola ýuwür, ýöri.

Wallah, nazarym yok durur

Sensiñ meniñ janym jany, sensiz kararym yok durur,
Uçmahda sen olmaz, iseñ, wallah, nazarym yok durur.

Baksam seni görür gözüm, söylär isem sensiñ sözüm,
Seni gözetmekden dahiý ýegräk şikarym yok durur.

Söylär isem dilimdesiñ, gör dek dursam könlümdesiñ,
Könlüm gözü seni söyer, aýry nigärim yok durur.

Çün meni sen unutmuşsyñ, şeýle ki saña gitmişem,
Ne kalda, ne halda isem, bir dem kararym yok durur.

Eger meni Jirjis kibi yetmiş gez öldürir iseñ,
Dönem yza, saña baram, çün meniñ arym yok durur.

Seni gördüm güneş kibi, jennet maña zyndan kibi,
Jennetiñi zahyda goý, uçmahda arzym yok durur.

Yunus, dahiý aşyk saña, görkez didaryny ana,
Yarym dahiý sensiñ meniñ, aýry didarym yok durur

Yansa gerek, mundan beylä

Dost könlüme talañ saldy, nätse gerek, mundan beylä,
Derdi berendir janyma, yansa gerek, mundan beylä.

Derdiñ ile janym yanar, ömür geçer, döwran döner,
Gün geldikçe meñziñ solar, solsa gerek, mundan beylä.

Bu ne ajaÿyp sergüzeş, çykardy bagrymyzda baş,
Gözlerimden gan ile yaş aksa gerek, mundan beylä.

Öwlüyüädir Hakyñ syry, alnyndaky Alla nury,
Any söyen ahy-zary kylsa gerek, mundan beylä.

Sen hojasyñ, men bir gulum, ebedi gullukda galam,
Bu sözümi jümle älem bilse gerek, mundan beylä.

Pena saraÿyndan göçüp, bakylyk sarayna geçip,
Yşkyñ şerabyndan içip, gansa gerek mundan beylä.

Görünler ki Yunus nätdi, baryban hezrete gitdi,
Katradyr ummana yetdi, dolsa gerek, mundan beylä.

Şol göz açyp-ÿummuş kibi

Geldi-geçdi ömrüm meniñ, şol ýel ösüp geçmiş kibi,
Häli maña şeýle geler, şol göz açyp-ÿummuş kibi.

İşbu söze Hak tanykdyr, bu jan göwreýe gonukdyr,
Bir gün çyka-gide kapasdan, guş gaçyp uçmuş kibi.

Bu dünýäde bir nesneýe ýanar içim, köyer özüm,
Ýigitlikde ölenlere - gök ekini kesmiş kibi.

Bir hassaýa bardyk ise, bir içim suw berdiñ ise,
Ertir anda garşy gele, Hak şerabyn içmiş kibi.

Bu misgini gördün ise, bir esgije berdiñ ise,
Ertir anda saña gele, Hak şerabyn içmiş kibi.

Yunus Emre bu dünýäde iki kişi galar diýrler,
Meger, Hyzyr, Ylyas, oda ab-i haýyat içmiş kibi.

Bu söz kandan geler

Eý, sözleriň aslyn bilen,
Gel, diý, bu söz kandan geler.
Söz aslyny aňlamaýan
Sanyr, bu söz menden geler.

Söz bar, kylyr, köňüli şat,
Söz bar, kylyr dostuňy ýat,
Eger horluk, eger yzzat,
Her kişiye sözden geler.

Söz garadan, akdan degil,
Yazyp, okainakdan degil,
Bu ýoreýän halkdan degil,
Halyk owazyndan geler.

Ne elif okydyrm, ne jim,
Ne barlykdandyr sözlerim,
Bilmeýe yüz müñ münejjim,
Talyk ne ýyldyzdan geler.

Şugla bize Aýdan degil,
Ýşk äri bu soýdan degil,
Ryzkymyz bu öýden degil,
Derýa-ÿy ummandan geler.

Owal köňül bilgide Hak,
Yazmyş idi çün bir warak,
Bu şimdi okylan sapak,
Ezel-i azadan geler.

Yunus, bu dert bile ah et,
Gahr öýünde neylär rahat,
Bu derde derman kefarat,
Ah bile köýmekden geler.

Oýnaýyban utduñ tut

Sen bu jahan mülküni Kapdan Kapa tutdum tut,
Ya bu älem malyny oýnaýyban utduñ tut.

Sen Süleyman köşgünde tagt gurup oturdyň bil,
Döw-ü periye düp-düz hökümler eýlediñ tut.

Sen Feridun gaznasyň Nowşirwan genji bile,
Karun malyny dahy sen malyna gatdyň tut.

Bu dünjä bir lukmadır, agyzdadır, çeýnenmiş,
Çeýnenmiş ne tutmak ha, sen any ýuwutdyň tut.

Ömrüñ ýene bir okdur, ýäý içinde dop-doly,
Dolmuş oky ne tutmak ha, sen any tiz atdyň tut.

İşbu jahan mülkünden aňsyzja üýn ederler,
Aňsyzlygy şimdi bil, häzirlenip gitdiñ tut.

Çün deňize gark olduñ, bogazyňa geldi suw,
Däli kibi çyrpynma, eý biçäre batdyň tut.

Hergäh ki nepes geler, ol kisäñden egsiler,
Çün kise ortalandy, sen any tüketdiñ tut.

İşbu ajal şerbetini, elbet, dadar iseñ,
Dadyşyňa şek ýokdur, şimdi any datdyň tut.

Ahyr bir gün ölürsiñ, ölüm bardyr, bilirsiñ,
Hemmelerden aýrylyp, baryp gabrda ýatdyň tut.

Yüz ýyllar hoşluguyla ömrüñ olursa Yúnus,
Soñunda bir nepesidir, geç andan-da ötdüñ tut.

Ol-da güman oluşar

Eşidiň, heyj, ulular, ahyrzaman oluşar,
Sag musliman seýrekdir, ol-da güman oluşar.

Danyşment okany bilmez, derwüş yolun gözetmez,
Bu halk öwüt eşitmez, ol ker heman oluşar.

Gitdi begler hormaty, münnüşler birer aty,
Iýdigi ýoksul eti, içdigi gan oluşar.

Yagny, är köpeldi ärden, elin çekmez murdardan,
Dejjal çykjak ýerden, onlar ukuly olyşar.

Bir-birne, ýany-ýana, etdigim galar sanar,
Ertir magşar gününde jümle aýan olyşar.

Eý, Yunus, imdi seniň ýşk bile geçsin gününň,
Söydüğüň kişi seniň janyňa jan olyşar.

O senden aýry bolmaz

Hak jahanda doludyr, kimseler Haky bilmez,
Ony sen senden iste, o senden aýry olmaz.

Dünýäye ynanarsyñ, ryska meniñki diýrsiñ,
Neçün ýalan söylärsiñ, çün señ diýdigiñ olmaz.

Ahret ýoly yrakdyr, doğrulyk heý, ýaragdyr,
Aýralyk sarp pyrakdyr, baran hiç yza gelmez.

Dünýäye gelen-geçen, bir-bir şerbetin içer,
Bu bir köprüdir, geçer, jahyßlar ony bilmez.

Geliñ tanyş bolalyñ, işi yeñil kylalyñ,
Söyüleliñ, söyüleliñ, dünýä hiç kime galmañ.

Yunus sözün añlarsyñ, manysyny diñlärsiñ,
Saña dirilik gerek, munda kimsene galmañ.

Biz kime aşyk isek, älemler oña aşyk,
Kime degil diýelim, bir gapydyr, bir yoldur.

Biz neyi söyer isek, magşugam ony söyer,
Dosдумызың dosduna ýat endiße ne laÿyk.

Sen gerçek aşyk iseñ, dosduñ dosduna dost ol,
Bu halda galyr iseñ, dosda degil ýaraşyk.

.....
.....

Yetmiş iki millete gurban ol aşyk iseñ,
Tä aşyklar sapynda tamam olasyñ sadyk.

Sen Haka aşyk iseñ, Hak saña gapy açar,
Goÿ, özüne begenji, barlyk öyüni bir ýyk.

Has-u aam, muti-asy, dost guludyr jürmlesi,
Kim kaýdy bilesin, gel, öyünden daşa çyk.

Gul patyşasız olmaz, patyşa gulsuz degil,
PAtyşahy kim bileý, gul etmese baş egik.

Soltan hemiþe sultan, gul hemiþe gul idi,
Ol gadym paşa idi, tertip içinde tertip.

Yunusyñ bu danyşy genji-nahan sözlüdir,
Dosta aşyk olanlar iki jahandan paryg.

Bu kyldygyň namaz degil

Bir gez köňül ýykdyň ise,
Bu kyldygyň namaz degil,
Yetmiş iki millet dahy,
Elin-ýüzün ýuwmaý degil.

Erenler gelip-geçdiler,
Dünyäyi goýup göcdüler,
Howaýa çykyp uçdular,
Bular humaýdyr, gaz degil.

Jan oldur kim Haka ýete,
Aýak oldur ýola gire,
Är oldur ki zelil, dura,
Ýokardan bakan göz degil.

.....
.....
.....
.....

Dogry ýola gitdiň ise,
är etegil tutduk ise,
Bir haýyr-da etdiň ise,
Birine mündir, az degil.

Yunus bu sözleri çatar,
San ki baly ýaga gatar,
Halka mataglary satar,
Ýüki göwherdir duz degil.

Yeni halat geýdi jahan.

Yene bu bady-bahar hoş owaz ile ösdi ýene,
Yene yeni hazynadan jahan halat geýdi ýene.

Yene rehmetdir bi kyýas, ýene eşret oldy demsaz,
Yene geldi bu yeni yaz, gutly gadam basdy ýene.

Yene yeni hazynadan yeni halat geýdi jahan,
Yene berildi ýeni jan, ot-u şejer ösdi ýene.

Ölmüş idi ot-u şejer, dirildiler-u bitdiler,
Muşterige bu paý ýeter, bar eýledi nesli ýene.

Yene sáher guşlar zary, akar esrik suwlary,
Jahanlara saçdy nísar, jümle-älem dosty ýene.

Yene görünü, gök beslenip, dony gat-gat reñke batyp,
Bilbil güle garşı durup, jan pudagyn asdy ýene.

Sözüm yaz-u gyş çün degil, wallah, bu düýş üçin degil,
Aşyklaryň badasyndan Yunus şerap susdy ýene.

Bakyp görinçä bunlary

Saňa ibret gerek ise, gel, göre ger gabyrlary,
Gör daş iseň, eriyesiň, bakyp görinçä bunlary.

Şunlar ki: çohdur mallary, gör, nije oldy hallary,
Soňunda bir köynek geýmiş, onuň-da yokdur ýeňleri.

Hany mülke meniň diyen, köşk-saraşa begenmeýen,
Şimdi bir öýde ýatarlar, daşlar olmuş üstünleri.

Bunlar öye girmeyeler, ähd-u tagat kylmaýalar,
Bu begligi tapmaýalar, çünkü geçdi döwranlary.

Hany ol şirin sözlüler, hany, ol güneş yüzlüler,
Şeýle haÿyp olmyş bunlar, hiç görünmez nyşanlary.

Bunlar bir wagt begler idi, gapyçylar gorar idi,
Geľ, şimdi gör, bilmeýesiň, beg haýsydyr, kim gallary.

Ne gapy bardyr giřesi, ne ýernek bardyr iýesi,
Ne ýsyk bardyr göresi, tüm olmuşdyr gündizleri.

Bir gün seniň dahu Yunus, meňki diydikleriň gala,
Seni dahu beýle ede, beýle etdi öñküleri.

Eý, ýaranlar, eý gardaşlar, ajal ýete, ýelem bir gün,
İşlerime puşman etdim, öz-özüme gelem bir gün.

Yanlaryma gona elim, söz söylemez ola dilim,
Garşyma gele aňalym, nätdim ise görem bir gün.

Oglan gider danyşmana, çağyrar dosty-duşmany,
Şol dört tekbir namaz ile ömrüm tamam kylam bir gün.

Baş garyş biz durur donum, ýylan-içýan iýe tenim,
Ýyl geçe opruła gabrym, unutylyp galam bir gün.

Başyma dikeler heje, ne erte bilem, ne gije,
älemler umydy Hoja, saňa perman olam bir gün.

Yunus Emre sen bu sözi dahu tamam etmemişsiň,
Neýläyin, ýalñyz ýöräyin, ussadyma gelem bir gün.

Dost diye-diye

Düşdi öňme hupbul Watan, gidem, heý, dost diye-diye.
Anda baran galar heman, galam, heý, dost diye-diye.

Gele, şol Ezraÿyl tuta, yssy kylmaz ene-ata,
Münem şol agaçdan ata, gidem, heý, dost diye-diye.

Halwatlarda meşgul olam, daýym açylam, gül olam,
Dost bagynda bilbil olam, saýram, heý, dost diye-diye.

Şol bir baş-on garyş bizi kepen edeler egnime,
Dökem şol dünýä donlaryn, geýem, heý, dost diye-diye.

Mejnun oluban ýörüyem, beýik daglary bürüyem,
Şem olubany eriyem, yanam, heý, dost diye-diye.

Günler geçe, ýyllar done, üstüme gabrym oprula,
Ten çüyrüye, toprak ola, tozam, heý, dost diye-diye.

Yunus Emre, bar ýoluňa, münkürler girmez ýoluňa,
Deňizçi olup dost köňle çümem, heý, dost diye-diye.

Haram gymmatly boldy

**Musulmanlar! Zamanşa ýamanly boldy,
Halal iýilmez, haram gymmatly boldy.**

**Okylan Kurana gulak tutulmaz,
Şeýtanlar semredi, kuwwatly boldy.**

**Haram bile şerap tutdy jahany,
Pisat işler eden hormatly boldy.**

**Kime ki Tañrydan habar berirseň,
Kakyr, başyn salar, delilli boldy.**

**Şägirt ussat ile gowgalar kylar,
Ogul ata ile yzzatly boldy.**

**Pakyrlar misginlikden çekdi elin,
Köñüller ýkyiban haýbatly boldy.**

**Pygamber ýerine geçen hojalar,
Bu halkyň başyna mähnetli boldy.**

**Tutulmaz oldy Pygamber hadysy,
Halaýyk jem Hakdan uýatly boldy.**

**Ýunus, gel, aşyk iseň, toba eýle,
Toba eýlaniň soňy gutly boldy.**

Alla nalyş

Ya, ylahy, ger sowal etseň maňa,
Bu durur anda jowabym uş saňa.

Men aňa zulm eýledim, etdim gunäh,
Neýledim, nätdim, saňa, eý, patyşah.

Gelmediň emrime diýdiň, kem diye,
Dogmadyň diýdiň, asy dam diye.

Sen ozalda meni asy ýazasyň,
Doldurasyň äleme owazasyn.

Ne dilärseň, men hakymda işlediň,
Her ýana yönelersem, sen yöneldiň.

Menmi düzdüm meni, sen düzdüň meni,
Pür aýyp neçün ýaratdyň, ya, gany.

Gözüm açyp gördüğim zyndan içi,
Nebs-ü howa pür doly şeýtan içi.

Pislik içinde ölmeyin diye aç,
Mismil-u murdar iýdim bir-iki kaç.

Zadyň egsildimi mülküňden seniň,
Ya sözüm geçdimi hökmüňden seniň.

Ryzkyň alyp, seni mätäçmi goýdum,
Ya öý naharyň iýip açmy goýdum.

Gyl kibi köpri gurarsyń geç diye,
Geçibän köwser şerabyn iç diye.

Gyl kibi syratdan Adammy geçer,
Ya üzüler, ya ol taýar, ya uçar.

Yene fazlyñdyr guluñy geçiren
Geçibän köwser şerabyn içiren.

Gullaryń köpri gurarlar haýr üçin,
Haýry oldur kim, geçerler seýr üçin.

Pes gerek kim anda mäkäm ola ol,
Kim görenler diyeler uş dogry yol.

Terezi gurdună günähim çekmäge,
Isteýersiń meni oda atmaga.

Terezi ana gerek-bakgal ola,
Ya bezirgen, tajir-u attar ola.

Çün günäh murdarlaryń murdarydyr,
Huzuryńda günäkerler garadyr.

Neçün murdarlary açyp tartasyn,
Sen gerek lütf bile any örtesin.

Şimdi diýrsiń, seni oda uraýyn,
Şeri bir artarsa, şonda göreýin.

Şeri azaltmak gerekdir, haýry çoh,
Haýry olmaýanlar oldy anda ýok.

Görürsiň, gowy bilirsin halymy,
Ne hajat bar, tartasyň agmalymy.

Ya bağışla, senden beýik ýokdur rabbim,
Sen tomaşa kylasyň, men hoş yanam.

Doýmadyňmy ar alyban - öldürip,
Çürüdip, gözüme toprak dolduryp.

Bir owuç topraga munça kyl-u kal,
Neçün gerek, eý, Kerim-u Züljelal.

Gara gyldan çünki agardy ak gyl,
Bu jahan söwdalaryn elden goýgyl.

Çün Yunusdan gelmedi hergiz zyjan,
Aşygäre bilirsin bu syry sen.

Olmasyň bizden saňa aýryk jowap,
Söz budur wallahy älemi sogap.

Galanylara salam bolsun

Biz dünyäden gider bolduk,
Galanylara salam bolsun.
Biziñ üçin haýyr doga,
Kyylanlara salam bolsun.

Ajal büke bilimizi,
Söyletmeÿe dilimizi,
Hassalykda halymyzy
Soranlara salam bolsun.

Munda ähli gelen gider,
Hergiz gelmez ýola gider,
Biziñ halymyzdan habar
Soranlara salam bolsun.

Tenim ortaÿa açyla,
Yakasyz köynek biçile,
Bizi bir ary yüz bile
Yuwanlara salam bolsun.

Ezraÿyl alar janymyz,
Gurar damarda ganymyz,
Päkizeje kepenimiz
Saranlara salam bolsun.

Gider olduk dostumyza,
Yetmedik maksadymyza,
Namaz üçin üstümize,
Duranlara salam bolsun.

Sözdür söylener araşa,
Kimse dözməz bu ýaraşa,
Eltip bizi gabrymyza
Goýanlara salam bolsun.

Aşyk oldur Haky söye,
Hak derdine kyla doga,
Biziň üçin haýyr doga
Kylanlara salam bolsun.

Misgin Yunus söylär sözi,
Ganly ýaşa doldy gözü,
Bilmeýen ne bilsin bizi,
Bilenlere salam bolsun.

MAZMUNY

Gel, gör meni yüks neyledi	18
Maňa sen gerek, yalnız sen	20
Şeyle garyp meniň kibi	22
Teşneligim gandyrmaga	23
Mahrum etme didaryňdan	24
Jan içinde janmysyň	25
Ardyma atan menem	26
Dükanyň talaň bolsun	27
Oı hökmi soltanda idim	29
Yeri-gögi tutan menem	30
Muhammet dogan gijesi	31
Sepagat-iman hany	32
Yansyn, ya resulullah	34
Bu derdime sebäp durur	35
Ylym özünü bilmekdir	36
Iki yüzde gormediler	37
Könlünden süren gelsin	38
Ana gülegen olur	39
Göz yaşlary çeşme olur	40
Suwlar kibi çaglarmysyň	41
Yşk neylesin seniň bile	42
Mysaly daşa meñzär	43
Olupdyr yüks elinden	44
Başy görünmez	45
Yetmeen aşykmydyr	46
Nazarym yok durur	47
Yandyggym maňa hoş geler	48
Hormatly bir zatdyr yüks	49
Yüregime direndi	50
Maňa wepadar olmadý	51
Döwranym sürer ýörerin	52
Ilyzyr kibi gezer oldum	53

Könlüm karar kylmaz meniñ	54
Gözüm ýaşy diňmez meniñ	55
Yşkdyr ýoldaşym meniñ	56
Dünje bile isteýe any	57
Dosta ýalñyz ýetmişler	58
Dawa gerekmez	58
Jümlesin beýan eýlärem	59
Şimdi gorkudan gutuldym	60
Soltan tutaram	61
Jan şukranı beri gelem	62
Şu ýoldan urup geldim	63
Är etegin tutdum ahy	64
Gerçek äre ýetmeyinçä	65
İcdik alhamdüllä	66
Alana satmaga geldim	68
Anda gonuban göcди	69
Senden yüzüm döndermezem	69
Zynhar eliňden goýma	70
Eý, rehmeti çoh, Hudaýym	70
Gel, dosta gideli, köñül	71
Bize güler bar	72
Yüzün göresim geler	73
Söygüsü bar aşykdyr	74
Tapdym ol jananymy	75
Yüzünü ak ede bir söz	76
Hereketim gyş meniñ	77
Güldüm ise ne oldy	78
Unutdyň kyýamaty	79
Bir garyp newaz bile	80
Söýle, bilbiljigim, söýle	81
Wah, janym, duýamaz	83
Şol bir garynja imiş	84
Ah, nädeýin ömrüm seni	85
Ylla gül eýlär	86
Andan içe şeyh-u paky	87

Otlamaga gelmişdir	88
Ne nebsimiz içindeyiz	88
Gussa we gamdan boş yörü	89
Wallah, nazarym yok durur	90
Yansa gerçek, mundan beylä	91
Şol göz açyp-ÿummuş kibi	92
Bu söz kandan geler	93
Oýnaýyban utduň tut	94
Ol-da güman oluşar	95
O senden aýry bolmaz	96
Bu kyldygyň namaz degil	98
Yeni halat geýdi jahan.	99
Bakyp görinçä bunlary	100
Dost diye-diye.....	101
Haram gymmatly boldy	102
Alla nalyş	103
Galamlara salam bolsun	106

TÜRKSOY

TÜRK KÜLTÜR VE SANATLARI ORTAK YÖNETİMİ

Ataç Sokak No: 19 Yenişehir 06420 ANKARA

Tel: (0.312) 431 20 06 - 435 31 61 Fax: (0.312) 435 27 60

www.turksoy.org.tr E-mail: turksoy@ada.net.tr turksoy@turksoy.org.tr